

C240 – ECO18

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

5 juli 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Interpellatie van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitvoering van het sociaal-economisch actieplan 'Vlaanderen in Actie'	1
Interpellatie van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de verdeling van de compensaties voor de Airbus A350 tussen Vlaanderen en Wallonië	7
Met redenen omklede moties	13
Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de 'Film Cities of Flanders'	14
Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de gebrekkige oplevering van de informaticatoepassing voor het Budget Economisch Advies (de zogenaamde ondernemersportefeuille)	16

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goey

Interpellatie van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitvoering van het sociaal-economisch actieplan 'Vlaanderen in Actie'

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, u zult zich het artikel in Het Nieuwsblad ongetwijfeld nog herinneren: 'Vlaanderen heeft een revolutie nodig'.

U pleitte daarin voor een gezicht, een emotie, een actieplan voor de Vlaamse Regering. U werd op uw wenken bediend door de toenmalige minister-president, die naar aanleiding van de Vlaamse feestdag van 11 juli 2006 het sociaaleconomisch plan 'Vlaanderen in Actie' heeft gelanceerd, uitgerekend in de Antwerpse Zoo – een meer symbolische plaats voor een dergelijk actieplan is nauwelijks denkbaar. Het plan moest borg staan voor een 'sociaaleconomische impuls' voor Vlaanderen.

Pas op 15 december 2006 stelde toenmalig minister-president Leterme mevrouw Lamote voor als voorzitter van het Sociaal-economisch Forum, dat het actieplan concreet vorm moest geven. Het eerste forum kwam op 21 december 2006 bijeen. Daarop waren ongeveer 250 bedrijfsleiders aanwezig, die de hele sociaaleconomische onderbouw van Vlaanderen moesten vertegenwoordigen.

De toenmalige minister-president verwachtte van die mensen dat dit Sociaal-economisch Forum een klankbord zou zijn voor 'Vlaanderen in Actie' en de vele projecten die daarmee gepaard gingen. De Vlaamse Regering zou het forum "meerdere malen per jaar samenroepen naar aanleiding van specifieke congressen, symposia en evenementen".

Op de nieuwjaarsreceptie van CEPA en Alfaport in het Antwerpse Hiltonhotel van 9 januari 2007, waarop ik en ook u aanwezig was, zei uw voorganger: "En wat nog belangrijker is, we verwachten dat de Forumleden een actieve rol zullen spelen als bewustmaker in hun dagelijkse professionele en persoonlijke omgeving. Want 'Vlaanderen in Actie' kan maar resultaat hebben als we de hefboom van het Forum gebruiken om de onderstroom te vormen in alles wat er in Vlaanderen op sociaaleconomisch gebied gerealiseerd zal moeten worden".

In januari 2007 antwoordde de heer Leterme op een vraag van mevrouw Merckx dat er voor elk van de pro-

jecten fiches zouden worden opgemaakt die het voorwerp zouden uitmaken van monitoring. Er zou trouwens ook gezorgd worden voor een monitoringtabel. Hij verklaarde toen in de commissie voor Economie: "We zitten in de fase waarin de diverse projecten zijn toebedeeld of zullen worden toebedeeld aan een bevoegde minister die samen met zijn kabinet als voortrekker van het project fungeert en die de projecten moet vertalen in concrete maatregelen en budgetten. We hebben een projectmonitoringsysteem uitgetekend en geconcretiseerd dat de doelstelling en inhoud van de projecten goed aflijnt en het timemanagement, de output en de opvolging van het project, de communicatiekanalen of de begroting mee in het oog houdt".

Wat de verslaggeving in het parlement betreft, zou men de projectfiches laten dispatchen over de bevoegde commissies om project per project na te gaan wat de bedoeling is en om de mening van de parlementsleden te horen. De budgettaire tabel zou worden voorbereid door minister Van Mechelen om de inpassing van 'Vlaanderen in Actie' in de meerjarenbegroting waar te maken. De directie Decreetgeving van het parlement heeft ten behoeve van het Uitgebreid Bureau trouwens in september 2006 een nota geschreven, waarbij een halfjaarlijkse bespreking en opvolging in het parlement wordt gesuggereerd, al of niet samenvallend met de begrotingsbesprekingen en begrotingscontrole. Uiteraard zou deze bespreking moeten plaatsvinden op basis van de projectfiches en de budgettaire boordtabellen. Op deze laatste, althans de gevalideerde versie, wachten de parlementsleden nog steeds.

Pas op 21 maart 2007 werden de projectfiches aan de commissievoorzitter overhandigd. Deze fiches waren tot stand gekomen na een eerste bevragingronde bij de administraties en kabinetten. Deze ronde gebeurde in het najaar. De kabinetschef voor het sociaaleconomisch beleid van uw voorganger stelde in het begeleidend schrijven aan mevrouw Merckx: "Dit is een omvangrijk proces dat begin januari 2007 convergeerde in voorliggende fiches". Nadien gebeurde er een consistentie-kwaliteitscontrole, want de fiches waren nogal ongelijk van kwaliteit en van bepaalde projecten ontbraken nogal wat fiches.

Het kabinet-Leterme zou de fiches uniform maken, zodat ze dienst zouden kunnen doen als opvolgings- en monitoringinstrument. De projectfiches die aan de commissievoorzitter werden overhandigd, waren dus nog niet-gevalideerde fiches maar wel, zoals dat dan heet, 'work in progress'-fiches.

Ondertussen zijn we meer dan drie maanden verder en werd hierover – of wat dacht u – niets meer vernomen.

Bovendien werd los van de verslaggeving in het Vlaams Parlement afgesproken dat een vijftiental thematische werkgroepen zouden samenkomen om concrete acties en doelstellingen vast te leggen. Uit het eerste forum kwam vooral de vraag naar een duidelijker accent voor sociale thema's, een duidelijker nadruk op de grote industrie en meer aandacht voor diversiteit naar voren. Wat het aspect communicatie betreft, zouden de projecten ook een eigen label krijgen via de stakeholders. Dat 'VIA-label' zou dan weer kunnen dienen om de visibiliteit en de gemeenschappelijkheid van de projecten in de verf te zetten. De projecten moesten zichtbaar worden zonder politieke duiding en zouden de stakeholderprojecten kunnen inpassen in VIA. Er werd trouwens in eerste instantie gedacht aan business-to-businesscommunicatie.

Mevrouw de voorzitter, u mag me dat niet kwalijk nemen. Ik citeer alleen maar die begrippen. Hoe groter het aantal dergelijke begrippen, hoe inhoudlozer het project wel eens dreigt te worden. In januari 2007 werd gesteld dat er bredere advertentiecampaagnes in samenwerking met de sociaaleconomische partners zaten aan te komen. Nu is bekend geraakt dat het VIA-label uiteindelijk pas in de eigenlijke communicatiefase aan bod zal komen.

Hoe dan ook is het in ieder geval duidelijk dat VIA momenteel op een laag pitje draait. Het forum is sinds 21 december niet meer samengekomen, en de verschillende thema's zijn niet in werkgroepen onder de loep genomen. Van de beloofde 'wervende communicatiecampagne', de VIA-labels en dergelijke is ook nog niets gezien, ondanks het feit dat we nu toch al een jaar later zijn.

Over het aspect onderwijs en menselijk kapitaal in het actieplan, en dan verwijs ik naar talentontwikkeling, is op het terrein wel al enige vooruitgang geboekt. Ook wat het project 'Logistiek Vlaanderen' betreft, zijn er enkele concrete resultaten. Ik ontken dat niet. Ik denk aan de opstart van Flanders Port Area. Mag ik wel opmerken dat de werkgeversorganisatie van de technologische industrie, Agoria, ondertussen heeft opgemerkt dat de toekomst van Vlaanderen zich niet alleen op het logistieke vlak zal afspelen. Agoria stelt vast dat het logistieke aandeel in de uitvoer in Vlaanderen bijzonder snel stijgt. Ze stelt dat men er wel voor moet zorgen dat er meer activiteiten aan moeten worden toegevoegd om extra waarde te creëren. Agoria vraagt trouwens ook een meer offensieve exportpolitiek, waarbij het netwerk van Flanders Investment & Trade meer gericht wordt op regio's met groeipotentieel, zoals Oost-Europa, Brazilië, India en China. De opmerkingen van Agoria zijn bekend. Ik haal ze hier even aan omdat het om een van de weinige punten gaat waar wel al enig resultaat is geboekt. Toch wordt ook daar nog kritiek op gegeven.

Bij de onderdelen creatieve netwerken, zoals Brain Port Vlaanderen, innovatiecapaciteit voor KMO's enzovoort valt wel nog heel wat te verwezenlijken. Ik denk aan het

KMO-innovatieactieplan en het project 'Steden als brandpunt van innovatie'. We vragen ons trouwens ook af hoe zit het met het project 'Strategische contracten met de 13 centrumsteden'. En hoe zit het met de competentiepool rond biotechnologie en het actieplan voor biotechnologie? Al die zaken werden aangekondigd. We hebben er echter niet veel meer van vernomen.

En over het project III.7 'Ruimte om te ondernemen en te werken' lezen we nu al dat er wel wat initiatieven moeten worden genomen. Ik verwijs ook naar uitdaging IV 'De overheid in actie'. Ook daarvan is er in de praktijk niet zo heel veel gerealiseerd. Van een slankere en kosteneffectieve Vlaamse overheid is tot nader order nog niet veel werk gemaakt.

Als we dit alles overschouwen en al die goede voornemens en projecten, die met veel mediagedruis werden gelanceerd, overlopen, merken we dat een jaar na datum nog maar weinig is gerealiseerd. Ik citeer graag Stefaan Huysentruyt, die in De Tijd van 6 juli 2006 het volgende schreef: "Het werkstuk heeft meer weg van een catalogoog van een postorderbedrijf dan van een businessplan. (...) Het is een plan waar niemand echt tegen kan zijn. Maar het is ook een plan waar niemand echt voor kan zijn. Daarvoor is het te vaag, te algemeen, te veel de grootste gemene deler, te veel een samenraapsel."

Een jaar na datum blijkt dat ook wel zo een beetje te zijn. De bijzonder talrijke projecten zijn immers uitgespreid over tal van ministers, kabinetten en administraties, wat een coherente uitvoering van het plan niet ten goede komt. U gaf zelf in De tijd van 16 juni 2007 aan: "In september 2007 moeten we enkele versnellingen hoger schakelen." Dat zal wel zijn!

In december 2005 zei u in Het Nieuwsblad ook al: "Deze investeringsregering heeft nood aan een beeld, een gezicht, een emotie, een actieplan. (...) Iedereen herinnert zich de Derde Industriële Revolutie Vlaanderen, de DIRV van Gaston Geens, voorganger van Van den Brande, Dewael, Somers en Leterme. (...) De discussies moeten plaats ruimen voor het visualiseren van een allesomvattende visie, een project dat door iedereen die politieke verantwoordelijkheid heeft in Vlaanderen wordt gedragen en ook wordt vertolkt."

Ik heb ook al het citaat van de heer Leterme van juli 2006 gegeven en dat van uzelf van juli 2007 in De Tijd. Ondertussen is het nog altijd wachten op het 'visualiseren' van dat alles. In de praktijk is er nog maar weinig vooruitgang vast te stellen.

Ik zou ook nog graag de adjunct-hoofdredacteur van het weekblad Trends willen aanhalen. In het vorige nummer van dat blad, nauwelijks een week geleden, schrijft zij het volgende: "'Vlaanderen in Actie', dat

een economisch welvarend Vlaanderen nastreeft, is nog maar net vers van de pers maar ligt in een halve coma. Wat het nodig heeft, is een krachtige hand die Peeters het kan geven.” Dat valt nog af te wachten natuurlijk. Verder stelt ze: “Zal hij het ego hebben het plan ongewijzigd te laten en de hervormingen eindelijk in de praktijk te brengen?” Ik citeer uit Trends. Ik ga verder: “Of zal profileringsdrang een nieuw groots ideeëngoed opleveren? Peeters zit in een gevaarlijke situatie. Hoe vaak hebben we hem als voormalige UNIZO-topman niet horen vragen dat de politici uitvoeren wat ze beloofd hebben. Geen enkele Vlaamse minister kan zo hard afgerekend worden op zijn eisen als Peeters zelf: consequentie en uitvoering.” Ik zou het zelf niet beter kunnen zeggen. Ik zal het citaat nog eens herhalen naar aanleiding van de Septemberverklaring. Het moet niet altijd de heer Van Rompuy zijn die ik aanhaal. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy/Gelach)*

Mijnheer de minister-president, ‘Vlaanderen in Actie’ ligt inderdaad in een halve coma. We hebben er al een jaar niet veel meer van gehoord. Uw voorganger had grote ambities. Het project was ongetwijfeld nuttig tijdens de verkiezingscampagne die hij al die jaren heeft gevoerd. Helaas zitten we hier nu in de beslotenheid van deze commissie. Ik excuseer me bij de journalisten die de moeite doen om dit soort van interpellaties en antwoorden te volgen.

Mijnheer de minister-president, wat blijft er een jaar na datum nog over van ‘Vlaanderen in Actie’? De resultaten zijn bijzonder pover. Ik heb u het relaas van de feiten gegeven. Het is een heel mager beestje geworden. Ik zou van u niet alleen een stand van zaken willen. Dat zou al te gemakkelijk zijn. Die kennen we al op basis van de verschillende vragen die in de loop van het jaar gesteld zijn. Wat is uw houding? Zult u het plan aanpassen en bijsturen? Ik heb u al een week geleden uitgedaagd. Ik heb u toen gevraagd of u een eigen stempel zou drukken op deze regering en misschien ook op het ‘Vlaanderen in Actie’-plan, het meest prestigieuze plan van deze regering. Zult u eigen accenten leggen? Zult u de koers bijsturen?

Wat is uw timing? Die van Leterme kennen we al. Zijn timing was 10 juni 2007, ook voor het ‘Vlaanderen in Actie’-plan. Nu is het aan u. Ik neem aan dat die van u 10 juni 2009 is. Dan zult u afgerekend worden op de realiteit, de uitvoering en de consequentie van dit plan. Wat zijn uw plannen en intenties? Wat is uw concrete invulling van de agenda om ‘Vlaanderen in Actie’ daadwerkelijk uit te voeren?

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mijnheer Dewinter, omdat u mij in uw interpellatie hebt vermeld, wens ik eerst het woord te nemen. Dat is niet mijn gewoonte. Normaal laat ik als voorzitter eerst de collega’s aan bod komen.

Op 18 januari heeft toenmalig minister-president Leterme op mijn vraag de stand van zaken van het dossier ge-

ven. Ik heb in deze commissie heel wat interpellaties en vragen om uitleg ontvangen, maar over ‘Vlaanderen in Actie’ niet, ook niet van de oppositie. Bij dat gesprek in januari was er trouwens niemand van uw fractie die daar dieper op is ingegaan. De heer Vrancken heeft toen heel kort het woord genomen. Sindsdien hebben de parlementsleden weinig of geen vragen over dit onderwerp gesteld. Wel werden in deze commissie geregeld vragen gesteld aan minister Vandenbroucke en minister Moerman over punctuele, inhoudelijke zaken die mee in de inventaris van het actieplan staan.

Ik ondersteun wel uw vraag nu we vaststellen dat zowel bij de vorige week afgelegde aanvullende verklaring van minister-president Peeters als in het interview in De Tijd van vorig weekend het sociaal-economisch plan ‘Vlaanderen in Actie’ terug op de voorgrond komt. Mijnheer de minister-president, u zegt dat u zowel met de coalitiepartners in de regering als met de sociaaleconomisch partners wilt spreken en dus geen ‘cavalier seul’ wilt spelen. Welke rol ziet u dan weggelegd voor het parlement? Tot nu toe is het wel een probleem dat de precieze plaats van het Vlaams Parlement op dit punt minimaal is geweest. Het parlement moet natuurlijk zelf weten wat het wil. Het moet ter zake ook een eigen opinie hebben.

De voorzitter: De heer van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, ik spreek hier in naam van de hele CD&V-fractie. In het ‘Vlaanderen in Actie’-plan wordt toch wel een duidelijke visie vertolkt. Af en toe, en ook deze voor-middag nog, wordt erop gewezen dat we in Vlaanderen niet zelfgenoegzaam mogen worden. Af en toe vergelijken we ons met het zuiden van het land. We kloppen ons dan stoer op de borst en zeggen dat we het niet zo slecht doen. Uit VIA blijkt echter de verantwoordelijkheidszin van de Vlaamse Regering, vroeger onder leiding van de heer Leterme en nu van minister-president Peeters. De verantwoordelijkheid wordt niet uit de weg gegaan. Er wordt ook ingezet op de uitdagingen waar we voor staan.

Als we ons vergelijken met zeer performante regio’s in Europa – Baden-Württemberg, Beieren, Catalonië, Ierland –, dan moeten we toch op tal van punten een tandje bij steken. Het is zeer belangrijk dat de Vlaamse Regering dat ook erkent.

VIA werd een jaar geleden gelanceerd. Ik hoor nu dat het plan te weinig uit de verf is gekomen, dat de communicatie niet goed verzorgd werd. We weten echter allemaal dat we nog maar net uit een zeer gevoelige electorale periode komen. Ik ben er bijna zeker van dat de heer Dewinter nog op een meer eloquente manier kritiek zou hebben gegeven als de minister-president

steeds weer met het plan in beeld zou zijn gekomen. Het is een zeer goede zaak dat de Vlaamse Regering tijdens de afgelopen maanden rekening heeft gehouden met de gevoeligheid tijdens de electorale periode en ervoor heeft gezorgd dat VIA electoraal niet werd besmet.

Die periode ligt nu achter ons. Minister-president Peeters heeft vorige week in zijn maiden speech duidelijk gezegd waar het op aankomt. We zijn nu een week verder, en de CD&V-fractie heeft het volste vertrouwen in de nieuwe ploeg en in de nieuwe minister-president om het VIA-project terug op de rails te zetten, zodat de regering met sterke resultaten voor de dag kan komen. Minister-president Peeters is de geknipte man om daarvoor te zorgen. Ik ben ook blij dat de fractie van het Vlaams Belang hem het voordeel van de twijfel gunt.

Ik wil me wel aansluiten bij de bezorgdheid van de voorzitter van deze commissie. Meer dan in het verleden moet het parlement, en in eerste instantie deze commissie, nauwer worden betrokken bij het VIA-project. Door een goede communicatie en betrokkenheid bij het werk met de verschillende units en lopende projecten kan de wisselwerking tussen het parlement en het project worden uitgediept.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik sluit me aan bij de vorige sprekers. Er is al veel gezegd. Het is belangrijk te benadrukken dat onze fractie zich, net als voorheen, achter dat VIA-plan schaaft. We kunnen er echter niet omheen dat het plan niet de snelle start heeft gekend die oorspronkelijk, een jaar geleden, werd aangekondigd. Mijnheer de minister-president, uw voorganger zei toen dat het een plan vol visie was. Hij riep op van berusting over te gaan naar actie. We stellen vast dat dit niet meteen is gebeurd. Ik begrijp dat men bekommerd was dit niet uit te spelen in de verkiezingsperiode. Het is echter wat overdreven om dan alles op te schuiven.

Ik zie wel een hoopvol element. Mijnheer de minister-president, u zat niet waar u nu zit. We merken bijvoorbeeld dat de logistiek een van de terreinen is waar al heel wat is gebeurd, in samenwerking met minister Moerman. Daar is er vooruitgang geboekt. Flanders Port Area werd hier al geciteerd. Ook inzake talentontwikkeling, communicatiestrategie en de autosector is al iets gebeurd, maar voor ons moet het veel verder gaan. We hebben dit al gezegd bij de voorstelling van VIA: voor ons is dit plan een stap voorwaarts, maar het gaat niet ver genoeg. Daarom is het zo belangrijk dat minstens die eerste stappen al worden uitgevoerd.

Ik wil een aantal punten in herinnering brengen. In het verleden heeft onze fractie daar al genoeg op gewezen. Ik denk aan de benchmarking, die momenteel enkel met

de topregio's in Europa wordt gemaakt. We moeten daar ambitieuzer in zijn en durven kijken naar andere groeiende economieën in de wereld, om ons eraan te spiegelen. We verwachten dat van onze bedrijven. Dan mogen we als overheid ook die ambitie hebben. Ook willen we natuurlijk meer ondernemerschap. Die vraag van onze fractie is bekend. Er moet meer ondernemerschap komen in de zachte sectoren, dus niet meteen economie, logistiek of transport, maar cultuur, zorg en media. Daar moet meer aandacht voor zijn.

Er moet ook aandacht worden besteed aan een slankere staat. Willen we het actieplan volledig en goed uitvoeren, dan zal daar voldoende geld voor moeten worden vrijgemaakt. Dat geld kan deels komen van een meer afgeslankte overheid. Daar is men mee begonnen, maar het lijkt me heel belangrijk dat die weg voort wordt behandeld. Willen we onze welvaart behouden, dan is het natuurlijk van groot belang dat onze overheidsadministratie niet al te veel beslag legt op onze economie.

Wat de parlementaire werking betreft, sluit ik me volledig aan bij de twee voorgaande sprekers. Is het mogelijk om ook in deze commissie te voorzien in een soort voortgangsrapportage? Daarbij zou er tweemaal, zesmaandelijks of per kwartaal een overzicht worden gegeven van de genomen initiatieven. Een rapportage elke 4 à 6 maanden moet mogelijk zijn, als men van plan is om voort te doen met die commissiewerking.

Mijnheer de minister-president, gaat u daar een eigen bijdrage toe leveren of verbindt u zich enkel tot het uitvoeren van het plan zoals dat voorligt? Ik zou u durven verzoeken om, indien u een eigen bijdrage zou willen leveren, rekening te willen houden met de bekommernissen van onze fractie, die ik daarnet nog eens heb aangehaald.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, ik voel aan dat er nog steeds de nodige steun en zelfs vraag bestaat naar wat ik een ambitieus plan noem, dat Vlaanderen nog meer op de kaart wil zetten. Het is een zelfverzekerd Vlaanderen, dat de ambitie heeft op tal van vlakken tot de wereldtop te behoren. Op een aantal vlakken staan we er goed voor, op een aantal vlakken minder. In het eerste geval is het de bedoeling die positie te behouden of zelfs te verbeteren. Waar we een achterstand hebben, willen we al het nodige inzetten om die in te lopen. Dat is een belangrijke doelstelling. We moeten daar voort aan werken. Mijnheer Dewinter, u citeerde mijn woorden uit 2005. De reactie die daarop is gekomen van het middenveld, en ook van de politieke wereld, onderstreept nogmaals dat dit een heel terechte zorg was, die iedereen tot nu toe deelt.

U citeerde de adjunct-hoofdredactrice van een weekblad. Zij heeft ook gezegd dat het beste wat ik kan doen, niet komen aanzetten met een nieuw plan is. Ik wil hier verklaren dat het niet mijn bedoeling is de komende 2 jaar met een nieuw plan voor de dag te komen. Niet alleen is de tijd daarvoor te beperkt, het zou ook niet wijs zijn. ‘Vlaanderen in Actie’ is gelanceerd onder mijn voorganger. Alle regeringsleden hebben er hard aan gewerkt. Wat de stand van zaken betreft, gaat men iets te licht over de inspanningen die reeds zijn geleverd.

U verwijst naar de inspanningen die ik heb gedaan. Ik dank u daarvoor, en ook mevrouw De Ridder en andere leden. Ik wil even de vier doelstellingen in herinnering brengen: investeren in mensen en talenten; innovatie, ondernemerschap en economie; de logistieke ligging en de hele problematiek ter zake; een transparante en goed werkende overheid, die klantgericht is. Dan was er nog sprake van twee horizontale lijnen die daar doorheen lopen, namelijk de internationalisering en de duurzaamheid. Dat is het plan in zijn essentie.

Het onderdeel van de logistiek was mij, als vakminister, toevertrouwd, samen met enkele collega’s. Hoewel u erkent dat er stappen zijn gezet ter zake, vind ik dat u te kort door de bocht gaat. Wat Vlaanderen Logistiek betreft, is er sprake van een heel schema, met werkgroepen en voorzitters. De volgende weken en maanden zullen er concrete acties kunnen worden genomen. U verwees zelf al naar Flanders Port Area, dat de vier zeehavens doet samenwerken. Daar is 1 miljoen euro voor uitgetrokken. De vergadering van de taskforce, met daarin de verscheidene havens, heeft plaatsgevonden op 18 juni. Er zijn een aantal concrete actievoorstellen geformuleerd. Dat alles ligt dus op schema. Ik verwijs ook naar de oprichting van het Flanders Inland Shipping Network voor de binnenvaart. Ook daar zijn de nodige mensen volop mee bezig. Binnen Universiteit Antwerpen is het Steunpunt Goederenstromen opgericht, waarvoor over een bepaalde periode toch ongeveer 12 miljoen euro wordt uitgetrokken. Dit heb ik in mijn vorige functie mee helpen uitbouwen. Er is dus meer gebeurd dan sommigen hier willen erkennen of dan sommigen weten.

Ook op het niveau van die begeleidingscommissie is er voortgewerkt. Een ontwerp van strategisch communicatieplan is afgerond. U verwees er al naar. Ook is er de scholenwedstrijd.

Ik wil nu niet een hele opsomming geven van wat er zoal is gebeurd. Ik wil beklemtonen dat we natuurlijk nog heel wat werk moeten verrichten. Er moet ook worden erkend dat er op een aantal vlakken, zoals de competentieagenda, stappen zijn gezet.

U vroeg me vervolgens wat de toekomst zal brengen. De heer Van den Heuvel heeft terecht verwezen naar de korte verklaring die ik heb afgelegd naar aanleiding van

de eedaflegging en vervanging van twee ministers. Ik heb toen uitdrukkelijk gezegd dat ‘Vlaanderen in Actie’ behouden blijft. Ik kom dus niet voor de dag met een nieuw plan. Ik ga voort met dit plan. U vroeg me hoe het zit met de toekomst. Ik ben nauwelijks zeven dagen minister-president. Ik heb heel duidelijke visies. Ik weet heel duidelijk waar ik heen wil, maar ik hoop dat u me toestaat binnen de Vlaamse Regering voort een en ander te toetsen. Ik heb heel goed begrepen dat een aantal actoren, van werkgeverszijde, maar ook uit andere hoeken, zeggen dat ik hier werk van moet maken, gezien de beperkte tijd. Ik zal de volgende dagen verder contacten leggen. U weet dat de heer De Moor, de kabinetschef die daar tot vorige week mee bezig was, dat niet meer zal doen. Er komt dus iemand nieuw op die plaats. We zullen ook daar organisatorisch een nieuwe invulling aan geven. Alvorens ik daar publieke uitspraken over doe en zeg waar dit op neerkomt en waar we ons best voor zullen doen, wil ik daar de Vlaamse Regering bij betrekken, net als de actoren die daar nu vragende partij voor zijn en ook die actoren die dat wat minder nadrukkelijk zijn.

U vroeg naar de timing. Die is zonneklaar: in deze zittingsperiode resten me nog twee jaar. Binnen die termijn moet dit plan concreet zijn gemaakt en gelanceerd zijn, met een aantal maatregelen op het terrein. In mijn vorige leven heb ik heel wat plannen meegemaakt en verdragen ondertekend. Wat ik persoonlijk het meest ambieer, zijn die concrete acties, zodat de bedrijven en alle andere actoren voelen en zien dat er stappen voorwaarts worden gezet.

Mijnheer Dewinter, in tegenstelling tot andere commentatoren hebt u het niet gehad over comateuze toestanden of beweerd dat dit op apegapen ligt. Dat is alleszins overdreven. Het is wel belangrijk de volgende dagen en weken te bekijken of we dit halen, met welke snelheid dit zal gebeuren, welke concrete maatregelen er kunnen worden gerealiseerd en hoe we dat op middellange termijn zien. Dit plan is immers zo ingrijpend dat het natuurlijk ook een bereik heeft buiten deze zittingsperiode. Sta me toe om ten laatste in mijn Septemberverklaring, en als het kan vroeger, duidelijkheid te verschaffen over de vraag wat dit alles concreet inhoudt. Ik zal dus ten laatste in september in het parlement tekst en uitleg komen geven en alle vragen die u hebt, beantwoorden.

Mevrouw Merckx – maar ook de heer Van den Heuvel en mevrouw De Ridder – had vragen over de rol van het parlement. Uit deze vragen maak ik op dat het parlement hier voort een rol in wil spelen. Dat is positief. Ik beschouw dat als een aanbod. Ik zal dat mee in overweging nemen. In het verleden zijn er al stappen gezet opdat het parlement de nodige bijdragen zou kunnen leveren en dit nauwgezet zou kunnen volgen. Het is heel belangrijk om het parlement hier maximaal bij te betrekken.

Mevrouw De Ridder, ik apprecieer het ten zeerste dat u zegt dat qua logistiek de nodige stappen zijn gezet. Ik wil natuurlijk ook niet overdrijven. Zaterdag is het 100 jaar Zeebrugge. Er is nog heel wat werk aan de winkel ter zake. Het positieve is echter dat voor het eerst de vier havens besluiten samen te werken in die Flanders Port Area. Er is heel wat energie besteed om het zover te krijgen.

Die benchmarking en dat meer ondernemerschap zitten er wat mij betreft nu al in. Ik begrijp u echter als u zegt wild enthousiast te zullen zijn, mocht dit explicieter kunnen worden gemaakt.

Wat de eigen inbreng betreft, zoals ik daarnet zei, wil ik eerst binnen de Vlaamse Regering, en ook daarbuiten, contact opnemen. Wanneer dat is gebeurd en de nodige duidelijkheid is gecreëerd, dan zal ik daarover mededelingen doen. Het lijkt me echter weinig zinvol hier een aantal dingen op tafel te leggen die niet zijn doorgepraat of waarover nog contact moeten worden opgenomen. Ik zal op dezelfde manier voortwerken als ik heb gedaan met betrekking tot de logistiek, maar dan voor het hele plan 'Vlaanderen in Actie'.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, ik neem er akte van dat we nog even moeten wachten, tot de Septemберverklaring van 24 september, vooraleer we meer duidelijkheid krijgen over dit plan. Die mededeling spreekt natuurlijk boekdelen. U geeft in feite toe dat het tot op heden uiteindelijk weinig voorstelde en dat er weinig initiatieven zijn genomen. Ik kan alleen maar herhalen dat ik van mening ben dat het plan tot op dit ogenblik vooral een electorale gadget is geweest, maar ook niet veel meer dan dat. Er is sprake van projectfiches die er niet of nauwelijks zijn, en die zeker niet gevalideerd zijn. Er is geen systematische rapportage aan het parlement. Sommige werkgroepen die moesten bijeenkomen, zijn nooit bijeengekomen.

Ik herinner het me nog: in het begin, in de zuilenzaal in de zoo, werd gesteld dat er tweemaal per jaar een forum zou worden georganiseerd, waarbij al die actoren zouden worden bijeengebracht. Er is er maar eentje geweest, in december van vorig jaar. Sindsdien hebben we daar niets meer over vernomen. Over het VIA-label wordt zelfs niet meer gesproken. Er is de communicatiecampagne. Ik heb begrip voor de opmerkingen die hier ter zake zijn gemaakt. Ik geef dat toe: indien u alleen die campagne had overgehouden, met advertenties en veel mediapoeha, dan hadden we daar ongetwijfeld kritiek op gehad. Wat had u gedacht? Maar zelfs dat is er niet van gekomen. En dan heb ik het nog niet gehad over de vele projecten die werden aangekondigd in het VIA-plan en in de embryonale fase zijn blijven steken.

Goed, nieuwe bezems vegen schoon. We zullen zien wat de toekomst brengt en in welke mate u in staat bent dit

actieplan nieuw leven in te blazen en datgene te doen wat u hebt aangekondigd. Dat wou ik tot besluit van mijn repliek immers nog zeggen. Er zijn twee mogelijkheden. Ofwel is er de continuïteit van het beleid, en dan verzandt het hele plan in de inertie. Ofwel komt er nu een ommekeer en wordt er in een hogere versnelling geschakeld. We zullen wel zien wat het wordt.

Alleszins klopt het dat Vlaanderen nood heeft aan een bezielend project, dat dynamiek en enthousiasme brengt, dat de genoegzaamheid waarin we ons al eens dreigen te wentelen overstijgt, waardoor de Vlaamse economie in een hogere versnelling schakelt. U hebt daar in december 2005 zelf op aangedrongen. Dit plan zou daartoe een aanzet kunnen zijn. Helaas hebben we echter nu al meer dan een jaar tijd verloren. Over nauwelijks anderhalf jaar beginnen we weer aan de volgende verkiezingscampagne. Ik vraag me af in welke mate die luttele tijd zal volstaan om in te halen wat er het voorbije jaar niet is gebeurd.

U komt me nu immers in feite medelen dat u het zelf ook niet weet, daar u een week minister-president bent. Er staan wel een aantal dingen op de sporen, maar voor het overige vraagt u wat respijt. Ik heb daar alle begrip voor, maar dan is het alweer 3 maanden later. Dan zult u me misschien wat meer kunnen vertellen over de planning en de agenda voor de toekomst. Dan doet mij alleszins niet besluiten dat het allemaal in kannen en kruiken is, dat dit alles op de sporen staat. Integendeel, dat doet me alleen besluiten dat er het voorbije jaar ter zake bitter weinig is gebeurd en dat u nu in feite de draad moet opnemen waar uw voorganger is gestopt. Blijkbaar is hij gestopt de dag nadat hij dit heeft aangekondigd in de Antwerpse zoo. Nadien zijn er blijkbaar heel erg weinig initiatieven genomen. Ik wens u veel succes en volharding toe om deze toch wel heel erg moeilijke taak tot een goed einde te brengen. Ik hoop dat dit geen vergiftigd geschenk is dat u van uw voorganger in de schoot krijgt geworpen. Hij zal er niet op worden afgerekend, maar u helaas wel.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Dewinter, ik weet niet of u 'Vlaanderen in Actie' ooit hebt gelezen. Mocht u deze ochtend de commissievergadering hebben bijgewoond, dan had u de uiteenzetting van minister Vandembroucke gehoord. We hebben hier gedurende 3 uur een zeer constructieve gedachtewisseling gehad over het Meerbanenplan, een element dat ook terug te vinden is in 'Vlaanderen in Actie'. Als u het voorstel van de Vlaamse Regering zou lezen, zou u merken dat een aantal elementen ervan op dit ogenblik eigenlijk worden uitgevoerd.

Er was op een bepaald ogenblik ook sprake van een kmo-innovatieplan. Ik was er niet bij, maar vorige

week is de heer Bart De Smet van PMV-kmo hier een hele uiteenzetting komen geven over alle nieuwe initiatieven die deze regering neemt met betrekking tot de kmo's, die toch wel een belangrijke vorm van tewerkstelling uitmaken. Minister Peeters heeft in zijn eerdere functie in de commissie voor Openbare Werken een hele uiteenzetting gegeven over hoe hij denkt dat we in Vlaanderen de logistiek moeten aanpakken, met Flanders Logistics. Vorige week hebben we het ontwerp van decreet houdende het volwassenenonderwijs goedgekeurd. In 'Vlaanderen in Actie' zult u daarover ook een aantal dingen terugvinden.

Een tijdje geleden heeft de voormalige minister-president hier een hele uiteenzetting gegeven over de benchmarking met betrekking tot de toepassing van de Lissabonstrategie. Ook in het plan vindt u een aantal elementen terug die hierop betrekking hebben. U moet dus niet doen uitschijnen dat 'Vlaanderen in Actie' een *deus ex machina* is die over Vlaanderen gaat neerdalen. Heel wat dingen zijn gewoon in uitvoering. Als u een aantal commissiewerkzaamheden zou volgen, zou u kunnen zien dat daarover regelmatig en zeer uitgebreid van gedachten wordt gewisseld met de vakministers in kwestie.

Nog een voorbeeld is het maatschappelijk verantwoord ondernemen van minister Van Brempt. In de commissie voor Economie is er uitgebreid van gedachten gewisseld over de manier waarop de overheid het maatschappelijk verantwoord ondernemen wil aanpakken. U moet dus niet beweren dat dit alles is stilgevallen en dat er niets gebeurt.

Wel heb ik een kritische opmerking. Naar aanleiding van een vraag om uitleg die mevrouw Merckx op 18 januari 2007 stelde, heeft de Vlaamse Regering zich ertoe verbonden een monitoringtabel te geven, zodat we een aantal dingen kunnen volgen. Die tabel werd niet actueel gehouden. Dat gebeurt nog met een aantal dingen van de Vlaamse overheid. De minister-president heeft daar ervaring mee gehad toen hij nog minister van Openbare Werken was. Ik vind dat de overheid wat dat betreft af en toe niet ideaal communiceert.

Het spijt me, mijnheer Dewinter, maar ik vind het intellectueel oneerlijk te zeggen dat er helemaal niets gebeurt en dat alles heeft stilgelegen. Dat is heel kort door de bocht. Ik ben het daar niet mee eens.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mijnheer de minister-president, zelf ga ik zeker niet vragen al die fiches te actualiseren en ze ons te bezorgen. Als er een monitoringtabel bestaat, is het goed. Mij interesseert het meer dat de Septemberverklaring duidelijkheid zal brengen. Daar kijk ik naar uit. Ik neem er zeker ook akte van dat u een draagvlak blijft zoeken bij de sociale en economische partners. U hebt terecht akte genomen van het aanbod van het Vlaams Parlement, hoewel wij ter zake ook een eigen opdracht hebben. We zullen moeten

bespreken hoe we dat concreet zullen doen. Het is gemakkelijk te zeggen dat dit parlement hierbij wil worden betrokken, maar dit moet toch iets meer om het lijf hebben. Het staat alle fracties vrij hier suggesties over te doen.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Ik heb nog een kleine technische opmerking. Bij de voorbereiding van deze interpellatie zijn we tot de conclusie gekomen dat de commissiesecretaris die de fameuze fiches bijhoudt, geen gevalideerde fiches ter beschikking heeft. In het kader van de rapportage aan het parlement lijkt het me nuttig dat daar dringend werk van wordt gemaakt, dat er gevalideerde fiches zijn, die ook door de Vlaamse Regering worden bevestigd. Het lijkt me het minimum minimum dat het parlement daarover zou kunnen beschikken, in het kader van de rapportage over 'Vlaanderen in Actie'. Dat kan misschien na de zomer.

Minister-president Kris Peeters: Ik wil nog even beklemtonen wat diverse leden, waaronder de heer Peumans, hebben onderstreept. Mijnheer Dewinter, u zit natuurlijk in de oppositie en moet de zaken altijd wat negatiever voorstellen. Ik wil onderstrepen dat er al heel veel is gebeurd. We hebben natuurlijk nog 2 jaar de tijd om te doen wat van ons wordt verwacht. De volgende weken zullen we daar voort werk van maken. Ook zullen die gevalideerde fiches op het juiste ogenblik, dus voor de Septemberverklaring, worden overgemaakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de verdeling van de compensaties voor de Airbus A350 tussen Vlaanderen en Wallonië

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de minister, ik las enkele weken geleden in de krant verklaringen die u hebt afgelegd in Le Bourget. U zei dat de Vlaamse ondernemingen niet bereid zijn genoeg te nemen met minder dan 56 procent van de opdrachten voor de Airbus A350. U hebt daar gezegd dat u het Brussel en Wallonië geen derde keer gunt dat ze een deel inpikken van de koek die voor Vlaanderen bestemd is. U was dus op het luchtvaartsalon in Le Bourget. U hebt daar straffe verklaringen afgelegd. Daarover kan ik me enkel verheugen.

In de jaren negentig werd ik zelf geconfronteerd met de discussie over de compensaties. Het dossier gaat al jaren mee. Als we een staats hervorming doen, moet er klaarheid komen over de bevoegdheden van de regio's en die van het federale niveau. Dat blijft een zeer hybride verhaal. In de jaren negentig was het voor een deel federaal. Bij de Sint-Michielsakkoorden in 1993 heeft men gezegd dat er samenwerkingsakkoorden moeten komen tussen de vier regeringen, zoniet kan en mag de federale regering geen initiatieven meer nemen in dit domein. Economie is een regionale bevoegdheid.

In juli 1998 was er het fameuze snijbloemenakkoord. De jongeren weten waarschijnlijk niet meer wat dat is. Dat was een eis van Paul Tant, namens de CVP-fractie en als vertegenwoordiger van de Boerenbond in de Kamer, om de btw op de snijbloemen naar beneden te krijgen. Dat kostte natuurlijk geld aan de schatkist. Er is toen een deal tot stand gekomen waar ook de legercompensaties in betrokken waren. Dat was een hoogtepunt voor Dehaene.

Het snijbloemenakkoord van juli 1998 zou de laatste maal zijn dat de federale regering de Airbusprogramma's nog zou prefinancieren. Maar de Vlaamse overheid had geen enkele voorbereiding genomen voor de overname van de zaak, die nochtans volledig in haar bevoegdheden viel. Ik zat toen in de regering, dus ik beken mee schuld. Daardoor moest het initiatief voor de financiering van de A380 terug overgelaten worden aan de federale regering. Om bovendien theoretisch de Vlaamse bedrijven mee te laten genieten van de prefinanciering, heeft men toen een hybride beslissing genomen om de non-recurring costs en de R&D te prefinancieren, zoals de non-recurring costs vroeger. Uiteindelijk heeft de hele discussie zich toegespitst op de A380 en de A400.

Ik heb nog een tijdje in een opvolgingscomité gezeten op uw kabinet. Dat was in juni 2005. Ik heb die notulen nog. Dat was na Le Bourget twee jaar geleden. Het verslag begon als volgt: "Algemene tevredenheid bij de industrie, de politiek en de pers. De industrie is telkens op een hoger niveau aanwezig. Respons in de pers is ruim, mede dankzij premier Verhofstadt. Minister-president Letermé is er ook geweest. Hij heeft veel steunbetuigingen ontvangen. De impact van de aanwezigheid van de Vlaamse politiek zal leiden tot goede resultaten."

De compensaties voor de A380 gingen deels naar Herstal en SONACA. Zij gingen met het leeuwenaandeel van de compensaties lopen. Voor het militaire transportvliegtuig A400 is door minister Flahaut zelfs geen moeite gedaan om compensaties af te dwingen. Hij heeft toen zijn fameuze zin uitgesproken: "La compensation, je m'en fous." Bij de A400 is minstens 700 miljoen euro aan potentiële opdrachten verloren gegaan.

Dat is een discussie. Ik ga niet over het verleden spreken. Wat gebeurd is, is gebeurd. Mevrouw de minister, u hebt

het maximum gedaan. Ik heb meegemaakt dat er een opvolgingscommissie was op het kabinet Letermé om daarop te kunnen wegen. Uiteindelijk is dat ook gestoten op onwil van minister van Defensie Flahaut. Er waren enorme demarches van FLAG, Agoria en VOKA, die daarop gewogen hebben. Nu staan we voor het nieuwe dossier. U zegt dat dit ons geen derde keer gaat overkomen. Wij willen deze keer in alle duidelijkheid de compensaties. U zegt dat u ja hebt gezegd over alles wat Vlaanderen meer geeft dan een aandeel van 56 procent.

De kmo's in Vlaanderen, al jaren verdedigd door FLAG, en ook grote bedrijven die het heel goed doen – zoals ASCO uit Zaventem, waar de werkgelegenheid stijgt en men ook voor Boeing werkt – zeggen dat zij absoluut middelen moeten krijgen. Een van de grote problemen in die sector zijn de kosten voor R&D. Dat zijn de opstartkosten. ASCO verwacht de volgende drie jaar een stijging van de omzet met 50 procent door de explosie van vliegtuigorders, maar omdat de compensaties in andere landen wel bestaan, is het bedrijf voor een deel gehandicapt. Ze doen het wel heel goed, maar toch. ASCO is een Vlaams bedrijf. Sonaca en SABCA zitten in Brussel en Wallonië. Dat is altijd een groot politiek spel. Die andere bedrijven zijn trouwens niet zo gezond als bijvoorbeeld ASCO.

Nu gaat het ons niet om de bedrijven als dusdanig. Het is een hoogtechnologise sector. Gezien de ontwikkeling van de luchtvaart en de technologie op dat vlak, moet het Vlaamse bedrijfsleven, ook met het oog op werkgelegenheid, er toch een aandeel in kunnen hebben. De frustraties van FLAG zijn groot. Die mensen vragen zich af hoe het mogelijk is dat wij in die dossiers niet beter aan onze trekken komen. Ik weet dat het in de compensaties vaak gaat over de vraag of men in staat is om de hoogtechnologise ontwikkelingen te verwezenlijken. Het is echter een feit dat de subsidiepot steeds leeggemaakt wordt door Brusselse en Waalse ondernemingen. Vlaamse ondernemingen komen bijzonder weinig aan bod.

U hebt zich daar heel sterk gemaakt. Ik verheug me daarover. Ik heb ook meegemaakt dat dit een discussie is tussen het Vlaamse Gewest en de federale regering. Er is veel onduidelijkheid over bevoegdheden, en over de beslissingsmechanismen van de compensaties. Er zijn ook elementen die maken dat er altijd een ethische discussie aan verbonden is. Men geeft de indruk dat het gaat om militaire bestellingen. Ik heb dat meegemaakt in de jaren negentig in de nasleep van Agusta. Bepaalde politieke partijen vroegen toen om er niet aan mee te doen. Men verwarde compensaties met smeergeld – er hing een reukje aan. Herman Candries was toen de woordvoerder van FLAG in het parlement. Het leek of hij opkwam voor bedrijven.

Het verheugt me dat u stelt dat we economische belangen te verdedigen hebben, zoals werkgelegenheid. Als

we dat niet doen, kunnen we onvoldoende aan bod komen in een sector die ook de volgende jaren belangrijk zal zijn voor onze economie. Welke strategie heeft de Vlaamse Regering om ditmaal wel haar rechtmatig aandeel in de compensaties te verkrijgen, zodat we niet voor een derde keer gerold worden?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer Van Rompuy, bedankt voor de verhelderende uiteenzetting over het snijbloemenakkoord. Dat is altijd interessant. Ook interessant is dat de standen van CVP goed weten te overleven in CD&V, met uiteraard N-VA. Ik zag het verlangen toch in uw ogen om daarin opnieuw het voortouw te nemen. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Ik wil me aansluiten bij uw interpellatie, mijnheer Van Rompuy. Voorliggend dossier bezorgt me een déjà vu. In het najaar van 2005 voerden we een gelijkaardige discussie over het nieuwe transportvliegtuig A400M. Toen werd Vlaanderen inderdaad 700 miljoen euro door de neus geboord.

Mevrouw de minister, ook toen werd u geconfronteerd met een muur van onwil voor een billijke verdeling van de subsidies. Ook toen was er veel protest van FLAG en de betrokken Vlaamse kmo's. Ook toen maakte u zich sterk dat u voor Vlaanderen een rechtmatig deel van de compensaties zou bekomen, in tegenstelling tot de signalen die we kregen dat we gerold zouden worden, onder andere van minister Flahaut. Achteraf bleek dat we weldegelijk gerold werden. U geeft dit zelf toe. De heer Van Rompuy heeft er ook naar verwezen. U liet via de pers weten dat u zich geen derde maal zou laten rollen.

Het dossier van de A350 is gelijkaardig. Ook nu vragen FLAG en de Vlaamse kmo's eindelijk eens een rechtmatig deel van de Airbuscompensaties. Gezien de slechte ervaringen in het verleden, vreest het Vlaams Belang dat we – alle mooie intenties ten spijt – een derde keer gerold kunnen worden. De Waalse industrie en de Brusselse belangengroepen zijn op dat vlak niet aan hun proefstuk toe. De vraag van de heer Van Rompuy naar de strategie van de Vlaamse Regering is zeker terecht.

Mevrouw de minister, u dreigt er nu mee om een eventueel akkoord niet te ondertekenen als Vlaanderen niet minstens 56 percent van de opdrachten krijgt in het A350-project van Airbus. De vraag is of u deze dreigementen hard zult kunnen maken. Welke stappen hebt u ondertussen genomen om aan de verzuchtingen van FLAG en de betrokken Vlaamse kmo's tegemoet te komen? Ik hoop samen met de heer Van Rompuy dat u uw straffe uitspraken hard zult kunnen maken.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik wil me aansluiten bij de interpellatie van de heer Van Rompuy. Hij heeft een goed overzicht gegeven. Mevrouw de minister, we kunnen allemaal achter u staan. Ik ben ervan overtuigd dat u niet alleen met woorden zult vechten voor een evenredige verdeling van de compensaties, maar ook met daden.

Ik weet niet in welke mate het opportuun is om de strategie hier helemaal bloot te geven. Er is een verschil tussen de Vlaamse en Waalse bedrijven in de graad van technologie. Ik dacht dat wij vooral in de hoogtechnologische sector actief waren en dat wij in onderaanneming komen, niet op het eerste of tweede niveau, maar veeleer achteraan. Dat vergemakkelijkt de zaak strategisch niet. In welke mate speelt dat een rol?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: In La Libre Belgique zegt ontslagnemend minister Rudy Demotte, ik citeer: "Cettes petites disputes sont idiotes." Dat is in navolging van wat minister Flahaut zei over de vorige compensatiedossiers.

Mevrouw de minister, ik las op 20 of 21 juni in De Tijd dat u klare en duidelijke uitspraken hebt gedaan. Wat is de juiste stand van zaken van het dossier? Ik heb begrepen dat het op 30 maart op het Overlegcomité gekomen is. De heer Di Rupo stelde voor om binnen de vijftien dagen een samenwerkingsakkoord af te sluiten. Dan was blijkbaar alles in orde.

Hebt u al een bilateraal overleg gepleegd met uw Waalse tegenhanger, minister Marcourt? In de Franstalige pers, La Libre Belgique en Le Soir, doet hij heel boude uitspraken. Hij zegt dat het maar eens snel geregeld moet zijn. Is het inderdaad zo dat u dit dossier op dit moment blokkeert? Dat lees ik ook in de Franstalige pers. We moeten nagaan wat de strategie is bij degenen waarmee we het samenwerkingsakkoord moeten afsluiten.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Ik zou toch een aantal zaken vooraf willen verduidelijken. Er zijn begripsverwarringen, misschien omdat we het nog nooit expliciet hebben uitgelegd.

Eerst en vooral: ik heb mij niet sterk gemaakt. De Vlaamse Regering is een college. In de afgelopen 3 tot 4 maanden is die zaak inderdaad tweemaal op het Overlegcomité geweest: eenmaal voor de paasvakantie, eind maart, en een tweede keer op het allerlaatste Overlegcomité van 26 april. U kunt zich wel inbeelden dat ik niet naar een Overlegcomité ga, waar ik samen met de minister-president de Vlaamse Regering vertegenwoordig, met een ideetje of een boude uitspraak van op

een of andere luchtvaartshow. Ik zorg ervoor dat er op dat moment een standpunt van de Vlaamse Regering is. De Vlaamse Regering heeft op 29 maart 2007 dan ook een standpunt ingenomen.

Dat standpunt is het volgende. Ten eerste hebben wij akte genomen van de nota die opgesteld was door het Waalse Gewest over het afsluiten van een samenwerkingsakkoord met betrekking tot het bepalen van de modaliteiten voor het toekennen van de overheidsbijdrage in de deelname van de Belgische industrie aan het Airbus A350 XWB-programma. Ten tweede gelast de Vlaamse Regering de Vlaamse minister van Economie de onderhandelingen te voeren met de federale overheid en de gewesten met betrekking tot voornoemd samenwerkingsakkoord, voor zover dit samenwerkingsakkoord een regionale verdeelsleutel bevat die het economische belang en de technologische knowhow van de Vlaamse luchtvaartindustrie erkent en weergeeft.

Wat ik in juni gezegd heb in Le Bourget was met andere woorden geen individuele profilering of boude uitspraak, maar een weergave van het standpunt dat de Vlaamse Regering op 29 maart 2007 ingenomen heeft. Laat dat duidelijk zijn.

Onderhavig dossier heeft ook niets te maken met de problematiek van de militaire compensaties als dusdanig. De A350 is een verkeersvliegtuig. De vraag is: moeten wij een verdeelsleutel hebben tussen de regio's voor de gelden die federaal uitgetrokken zijn voor Belgische participatie in dat programma? Daar gaat het om. Dat heeft niets te maken met militaire compensaties. Ik ben duidelijk voorstander van een verdeelsleutel. Ik kom straks terug op de redenen die daaraan ten grondslag liggen.

Het dossier van A400M is een ander dossier. De A400M is weliswaar geen gevechtstvliegtuig, maar het is wel een militair transportvliegtuig, de opvolger van de C130. In dat dossier speelde dus wel de problematiek van industriële participatie. Het was met andere woorden geen burgerlijk dossier, en het gehoorzaamt bijgevolg in zijn opvolging aan andere wetmatigheden.

Als Vlaamse overheid spelen wij ook een enigszins andere rol dan bijvoorbeeld het Waalse Gewest. Wij zijn alleen maar overheid. Wij zijn een overheid die haar economie tracht te doen draaien en de werkgelegenheid die daaruit voortspuit zo groot mogelijk te maken. In Wallonië zit je met een overheid die twee petjes op heeft: enerzijds heb je de overheid als overheid, maar anderzijds is die overheid ook aandeelhouder in sommige van die bedrijven. Dat is bij ons niet het geval.

Vooraleer te antwoorden op de vraag naar de strategie, wil ik de context schetsen die ons ertoe aanzet om voor Vlaanderen te vragen dat er een de-jureverdeelsleutel in het samenwerkingsakkoord komt, een verdeelsleutel die

bovendien in overeenstemming is met het belang en de grootte van de Vlaamse luchtvaartindustrie. Overigens, iedereen heeft zijn eigen definitie van 'une petite dispute', maar enkele honderden miljoenen euro vind ik persoonlijk meer dan een kleine kwestie.

Laat ons even teruggaan in de tijd. In 2001, bij de ontwikkeling van de A380, werden net als vandaag federale middelen ter beschikking gesteld. De modaliteiten van de toekenning van die middelen werden toen ook geregeld in een samenwerkingsakkoord tussen het federale niveau en de gewesten. Er waren toen inderdaad een tiental Vlaamse, hoogtechnologische bedrijven actief betrokken bij de ontwikkeling en de productie. Het Vlaamse aandeel in het project bedroeg helaas slechts 34 procent.

Er was toen een niet-bindende industriële verdeelsleutel tussen rompenbouwers, motoristen en uitrustingsbedrijven. Dat was inderdaad een deel van de verklaring van de lage Vlaamse return, mijnheer Van den Heuvel. Een vliegtuig wordt immers op een logische manier in elkaar gestoken. De sector van de rompenbouwers komt het eerst aan bod, en in die sector zijn vooral de Waalse bedrijven het sterkst vertegenwoordigd.

De niet-bindende industriële verdeelsleutel in het dossier van de A380 heeft ertoe geleid dat de financiële middelen voornamelijk in de eerste fase van het ontwikkelingsproces toegekend zijn, met als gevolg dat de Vlaamse uitrustingsbedrijven onvoldoende aan bod zijn kunnen komen. Dat is een gedeeltelijke verklaring. Ik ga niet op alle details ingaan. Men heeft ook pas in een latere fase de financiering opengesteld voor een aantal zaken waar onze industrie sterk in was. Naast de niet-bindende verdeelsleutel speelde ook dat element nog mee.

Het tweede dossier is dat van de A400M, een militair dossier. Daar zijn toen ook federale middelen voor vrijgemaakt. De modaliteiten voor de toekenning werden in 2003 vastgelegd in een memorandum of understanding tussen de partnerlanden: het Verenigd Koninkrijk, Duitsland, Spanje, Turkije, Frankrijk en België/Luxemburg. België zou als land een aandeel van 3,88 procent binnenhalen voor de ontwikkeling en de productie van dit toestel en heeft dat, op een paar cijfertjes na de komma na, ook gedaan. Als we kijken wat het Vlaamse aandeel is binnen dat Belgische aandeel, blijkt dat we gestrand zijn op een magere 20 procent. Voor de verdeling van de financiële middelen werd binnen België geen verdeelsleutel afgesproken.

Ik ben toen, in december 2005, zelf naar Airbus geweest in Toulouse. Ik ben daar toen overigens nog over ondervraagd in deze commissie. Voor de mensen van Airbus lag de zaak natuurlijk vrij simpel. Zij zeiden: "Wij hebben een akkoord afgesloten. De Belgische

return bedroeg 3,88 percent en dat hebt u ook gehad. Voor ons is de kous daarmee af. Wat u daar intern mee doet, is uw zaak.”

Wat betreft de productie van de A400M staan we inderdaad voor een voldongen feit. Nu blijft echter nog een ander belangrijk punt over: opleiding en, in de toekomst, vooral ook onderhoud van de vliegtuigen. Maar ook daarover worden de beslissingen niet hier genomen – het is een militair toestel – maar op federaal niveau, met name door de minister van Defensie. Ik heb daarover al gecorrespondeerd met minister Flahaut. De toestand is wat hij is, maar alles is nog niet verloren. Er blijft nog een belangrijk stuk over, met name de opleiding en het onderhoud.

Mijn eis voor een verdeelsleutel in het dossier van de A350 XWB is niet alleen gestoeld op de feiten uit het verleden. Bij de ontwikkeling van de A350 XWB zal, nog veel meer dan in voorgaande projecten, de nadruk liggen op hoogtechnologische input en hoogtechnologische materialen. Op dat vlak zijn het binnen de Belgische context toch de Vlaamse bedrijven die dergelijk onderzoek doen en technologische oplossingen aanleveren.

Mijn collega aan Waalse kant, minister Marcourt, heeft gezegd dat dat allemaal onzin is. “Mocht er een quorum zijn, zouden de Vlamingen dat zelfs niet kunnen invullen”, stelde hij. Dat is niet zo. Ik heb aan de mensen uit de sector gevraagd of zij zichzelf in staat zagen om een deel van dat geld op te peuzelen. Zij hebben mij gezegd dat ze daar absoluut toe in staat zijn. Ze hebben becijferd dat de Vlaamse bedrijven voor minstens 300 miljoen euro kunnen realiseren – dat is niet het subsidiabele bedrag, maar het bedrag van de potentiële projecten. Het aanbod aan Vlaamse projecten is dus onmiskenbaar ruim, en derhalve denk ik dat het niet meer dan normaal is dat Vlaanderen, in functie van zijn industriële en inanciële draagkracht, aan bod komt voor een percentage dat het belang van de luchtvaartsector, waarin in Vlaanderen ruim 2500 mensen rechtstreeks tewerkgesteld zijn, weerspiegelt.

Door deze voorgaande zaken denk ik dat we ons geen ondermaatse participatie in het A350 XWB-project kunnen permitteren. We mogen dat niet aanvaarden, vooral niet omdat de federale overheid dit keer een totale enveloppe van 180 miljoen euro – 150 miljoen plus wat overschotten – ter beschikking stelt.

Het uitgangspunt van de Vlaamse Regering in deze besprekingen, die al meer dan een jaar aan de gang zijn, is zeer duidelijk: Vlaanderen eist een regionale verdeelsleutel die de jure opgenomen wordt in het samenwerkingsakkoord dat afgesloten moet worden tussen de federale overheid en de drie gewesten. In de verdere onderhandelingen zullen wij dit standpunt, dat nog altijd het standpunt van de Vlaamse Regering is, blijven

verdedigen. Men zegt nu dat ik de zaak blokkeer, maar ik teken het samenwerkingsakkoord niet – en ik heb daarvoor ook geen mandaat van de Vlaamse Regering – zolang er geen regionale verdeelsleutel in staat.

Wat is dan de strategie voor de toekomst? Als je met vier een samenwerkingsakkoord moet sluiten, moet je er alle vier akkoord mee gaan. We zullen dus zien wat het resultaat daarvan is.

Intussen zitten we ook in een gewijzigde politieke context. Een aantal mensen die het standpunt van de Vlaamse Regering mee goedgekeurd hebben op 29 maart 2007, zijn ondertussen verhuisd naar het federale niveau. Ik heb het dan natuurlijk over de heer Leterme – wie weet welke andere, belangrijke taken hem in de toekomst toebedeeld worden. Hij kent het dossier, hij weet hoe het in elkaar zit en hij is het eens met dit standpunt. Ik ben er dan ook van overtuigd dat hij dat standpunt met vuur zal blijven verdedigen.

Nu kun je je afvragen of wij, door ‘neen’ te blijven zeggen, onze eigen Vlaamse luchtvaartindustrie niet in de problemen dreigen te brengen, doordat ze op die manier geen geld krijgt. Die dreiging is er niet, want we hebben erop geanticipeerd. In 2006 is namelijk het zogeheten NRC-fonds voor de non-recurring costs opgericht. Wat doet dat ding? Het is een onderdeel van het Vlaams Innovatiefonds. Van de totale 150 miljoen euro is daarvoor 50 miljoen euro opzijgezet. Het geeft terugbetaalbare voorschotten aan bedrijven die te maken hebben met grote ontwikkelingskosten vooraleer ze kunnen leveren aan een klant. Het is in de luchtvaartsector gebruikelijk dat als een bedrijf bijvoorbeeld een flap voor een vleugel of een stuk van het landingsgestel maakt, het eerst een compleet prototype produceert op eigen kosten. Naarmate er telkens een exemplaar van het vliegtuig waarin het onderdeel zit, wordt verkocht, krijgt het bedrijf pro rata een stuk teruggestort. De ontwikkelingskosten van het prototype moeten wel volledig worden voorgeschoten, en dat gaat niet over peanuts. Het gaat over bedragen die buiten VINOOF en het ARKimedefonds vallen, grote bedragen dus. Het NRC-fonds wordt beheerd door PMV en geeft aan bedrijven aan marktvoorwaarden een voorschot, een lening. Ze betalen ons terug naarmate ze later het geld binnenkrijgen. Dat geld kunnen we dan weer voor andere bedrijven gebruiken. Het is een soort revolving fund. Onze bedrijven kunnen er alvast een beroep op doen.

Mijn collega Marcourt heeft gezegd dat het snel gedaan zal zijn en dat hij ook een NRC-fonds zal oprichten. Ik wens hem daar zeer veel succes mee, maar zo snel gaat het allemaal niet. Hoe meer middelen voor de bedrijven beschikbaar zijn, hoe beter. Ik hoop ook dat we allemaal sterker worden en dat de werkgelegenheid in Wallonië stijgt. Hij zal wel niet uit het oog

mogen verliezen dat aan dergelijk NRC-fonds een lange en vrij ingewikkelde procedure voorafgaat. Niet alleen moet binnen de eigen regio en het eigen land de nodige formele stappen worden gerespecteerd, maar dit moet ook worden aangemeld bij de Europese Commissie die haar fiat moet geven. Dit vraagt de nodige tijd. Op 22 juli 2005 zijn we binnen de Vlaamse Regering begonnen met de principiële goedkeuring van het NRC-fonds. Het duurt dus zeker anderhalf jaar.

Er is een beetje spraakverwarring over compensaties en dergelijke. Ik heb gezegd dat er een verdeelsleutel moet komen. Ik ben nagegaan wat een referentie kon zijn voor de toekomst, afgaande op dossiers uit het verleden. De FOD Economie heeft een studie met als titel 'De evolutie van het aandeel van de verschillende gewesten in de compensatiebestellingen over 20 jaar' gemaakt. Die studie is destijds nog aan mij opgeleverd en ging over de periode 1983-2003. Over twintig jaar bedroeg het Vlaamse aandeel gemiddeld 55,22 percent. Ik heb dat percentage naar boven tot 56 percent afgerond. Er heeft me iemand op Le Bourget gevraagd of dat cijfer bespreekbaar is. Dat is zeer zeker bespreekbaar naar boven toe!

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het verleden is het verleden. Gelukkig zijn er uiteindelijk nog 20 percent compensaties uit de brand gesleept voor de A400M. Er kunnen echter heel wat vragen worden gesteld bij wat we daar hebben laten liggen.

U zegt dat Vlaanderen niet gehaast is en dat we beschikken over een eigen pot van 50 miljoen euro om bedrijven te prefinancieren. Dat klopt. U hebt destijds in Le Bourget gezegd: "Om Vlaamse bedrijven te helpen, richt de Vlaamse Regering een rollend fonds op met een kas van 50 miljoen euro. Dat fonds moet bedrijven leningen geven tegen marktconforme intresten". Dat fonds is nu operationeel, maar het mag natuurlijk geen reden zijn om niet zo snel mogelijk aan die 180 miljoen euro te geraken. Elk gewest heeft een blokkeringsmogelijkheid. U moet op uw strepen staan. U zegt: "De Waalse regering heeft gevraagd of er te onderhandelen valt. Ik heb ja gezegd over alles wat Vlaanderen meer geeft dan een aandeel van 56 percent". Dit wordt hier bevestigd. Ik kondig aan dat ik een met redenen omklede motie zal indienen, omdat ik vind dat het Vlaams Parlement u hierin moet steunen.

U zegt dat we nu wat meer mogelijkheden hebben op het federale niveau met de heer Letermé die dit vanuit de Senaat of vanuit een andere positie kan steunen. De PS heeft daar een enorme nefaste rol in gespeeld met minister Flahaut. De FLAG heeft bijna woorden als 'bedrog' in de mond genomen. Ik hoop dat we een minister van Economische Zaken krijgen die hier wat actiever in is.

Ik wil geen kwaad spreken van minister Verwilghen, maar hij was niet echt actief in dit dossier. Toen u nog federale minister van Economische Zaken was, was u dat wel. Daarna heeft hij niet zo heel erg actief opgetreden. Ik hoop dat dit nu wel het geval zal zijn.

In deze sector hebben we enorm veel knowhow die een hefboom voor innovatie is. Bedrijven zoals ASCO en Barco en een aantal kmo's doen het goed, maar zouden nog veel beter kunnen. Dat is al jaren zo. Toen ik minister van Economie was, leverde Watteeuw uit Brugge onderdelen. De overheid speelt daar een grote rol in. Sommigen vragen zich af wat 180 miljoen euro betekent, maar het zijn middelen die voor die bedrijven van levensbelang zijn omdat er een lange periode ligt tussen de investering en het rendement. Dat gaat over jaren.

Ik herhaal dat ik een met redenen omklede motie zal indienen om de minister te steunen. Mevrouw de minister, ik dank u voor de technische uiteenzetting. Vaak worden de industriële compensaties verward met militaire bestellingen. Dat wordt allemaal op één hoop gegooid. Dat is ook misbruikt in het verleden, onder meer door de meer progressieve hoek, door te zeggen dat het allemaal niet nodig is en dat het cadeaus aan de bedrijven zijn. In de jaren negentig hebben we daar in het Vlaams Parlement discussies over gevoerd. Ik hoop dat het Vlaams Parlement de minister steunt en dat op het federale vlak het rechtmatige Vlaamse aandeel wordt gerealiseerd.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mevrouw de minister, we hebben uiteindelijk 20 percent compensaties verkregen voor de A400M. Toen ik u hierover in januari vorig jaar ondervroeg, was ik al heel sceptisch en zei ik u dat het heel moeilijk zou worden. U was daar ook voor een deel van overtuigd. Dat scepticisme is uiteindelijk wel waarheid gebleken. Er zijn toen ook heel harde woorden gevallen. De heer Van Rompuy heeft ernaar verwezen.

Karel Vervoort van de FLAG beschuldigde minister Flahaut ervan de Vlaamse inbreng gewoonweg te saboteren door het dossier te monopoliseren en geen openheid te willen creëren. Het heeft mij toen ook verbaasd dat uw partijgenoten, premier Verhofstadt en minister Verwilghen, de belangrijke vraag voor steun in het dossier met onvoldoende gewicht in de goede richting hebben kunnen sturen. Dit is geen verwijt aan u, maar wel aan uw partijgenoten.

Ik blijf bij mijn vrees of u uw uitspraken die u namens de Vlaamse Regering hebt gedaan, zult kunnen hardmaken. De heer Peumans heeft daarnet uittredend minister Demotte geciteerd die nu de Flahaut van dienst speelt. Mevrouw de minister, u hebt een duidelijk standpunt verwoord, maar ik ben er niet gerust in

als we de boude uitspraken in het achterhoofd houden. U zegt dat alle partijen akkoord moeten gaan, maar u kent de Franstaligen als het op onderhandelen aankomt. U maakt zich sterk niets te zullen tekenen en u zult het NRC-fonds voorlopig laten anticiperen op eventuele 'non's' vanuit de andere gewesten. U hebt zelf gezegd dat het woord 'non' u op het federale vlak het meeste is bijgebleven. Ik hoop dan ook dat u niet van een kale reis zult thuishkomen.

Ik kondig tot slot ook een met redenen omklede motie aan.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mevrouw de minister, ik moest de wenkbrauwen fronsen bij de percentages van 34 en 20 percent. Wat zijn de componenten van de verdeelsleutel die uit de brand kan worden gesleept? U sprak van 56 percent. Dat gaat een beetje in de richting van de 60/40-verdeelsleutel, rekening houdend met het aandeel dat Vlaanderen op economisch vlak op Belgisch niveau levert. We weten allemaal dat Wallonië een beetje uit de hand van Vlaanderen eet. Op basis van de verdeelsleutel hebben we recht op een groter deel van de koek dan die 20 en 34 percent.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. U zegt dat u een onderhoud met minister Marcourt hebt gehad. Wat is nu de verdere strategie? Ik verwijs naar een uiteenzetting van de heer Deckmyn van 23 februari 2006 waarop u antwoordde dat er nog geen samenwerkingsakkoord was afgesloten. U zei dat er aftastende gesprekken werden gevoerd. Hoelang kunt u dat blijven doen? Op een bepaald moment zult u moeten landen, om in de terminologie te blijven. Wanneer wordt het landingsgestel uitgeklaapt?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Ik wil vooraf nog eens duidelijk stellen dat er een essentieel verschil is tussen een militair en een burgerlijk dossier. In een militair dossier hebben we de stuurknuppel niet in handen: daar beslist Defensie in haar eentje wat er gebeurt. Het enige wat we kunnen doen, is beleefd en vriendelijk vragen stellen – daarna misschien iets minder vriendelijk, maar in elk geval blijven vragen stellen. Als het echter niets is, dan is het niets.

Dit is een andere situatie. Er staat een pot geld van 150 plus 30 miljoen euro op tafel. Om dat geld aan te spreken, moet er een samenwerkingsakkoord zijn. Daar hebben we wel een sleutel in handen. Ik ga mijn onderhandelingsstrategie wel niet in de krant plaatsen, maar wij zitten wel in een iets comfortabelere positie dan de

andere kant. Wij moeten voorlopig niks doen, wij kunnen een tijdje voort. Ik moet mij niet afvragen waar ik wil landen, dat moet minister Marcourt doen. Ik denk dat zijn landingsgestel iets eerder moet worden uitgeklaapt dan het mijne.

De heer Jan Peumans: De reden waarom ik de vraag stel, is of u niet tot een regionalisering van de budgetten kunt overgaan. Ik heb al uw antwoorden over de economische en industriële compensatie. Maar misschien kan dit probleem met een gewone meerderheid opgelost worden zodat iedereen voor zich vliegt. Dat is natuurlijk een andere oplossing.

Minister Fientje Moerman: U moet niet denken dat ik de strategie van de Vlaamse Regering laat bepalen door het diepste van mijn gedachten of overtuigingen of door de individuele expressie van een individuele emotie.

We moeten daar heel rationeel in zijn. Uiteindelijk wordt in elke stap van dit proces heel nauw overleg gepleegd met de sector in kwestie. Ik weet ook wat de voor- en nadelen zijn van elke strategie, ook dus van deze. Ik ga ze wel niet op tafel leggen, maar er wordt heel grondig met de sector overlegd wat de strategie kan en moet zijn.

Natuurlijk bestaat het risico dat men zegt dat er geen federaal geld meer is. Maar voorlopig ligt de beslissing er voor die pot van 150 plus 30 miljoen euro en moet er een samenwerkingsakkoord komen. Misschien komt deze zaak aan bod in toekomstige federale onderhandelingen. Tiens, ik ben trouwens niet gehoord door de informateur.

Het is typisch het soort industrie waar de middelen die de overheid geeft, bepalend zijn voor de ontwikkeling van die sector. Met andere woorden, als wij ons in dit dossier keer op keer kansen door de neus laten boren en een deel krijgen dat niet overeenstemt met het belang dat die sector nu al heeft en in de toekomst nog zou kunnen hebben, zouden we de sector nu niet alleen blokkeren, maar in de toekomst ook compromitteren en relatief doen achteruitgaan. We kunnen ons dat niet permitteren.

De heer Johan Deckmyn: Mevrouw de minister, u zegt dat we in een iets comfortabelere positie zitten. Ik wil verwijzen naar het splitsingsdossier Brussel-Halle-Vilvoorde waar we ook al jaren in een iets comfortabelere positie zitten, aangezien we het juridische gelijk aan onze kant hebben.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer Van Rompuy en door de heer Deckmyn werden tot besluit van deze interpellatie

met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de 'Film Cities of Flanders'

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mevrouw de minister, geachte collega's, in juli 2005 heb ik minister Anciaux en de ministers Moerman en Bourgeois een schriftelijke vraag gesteld over de oprichting van een éénloketfunctie voor filmlocaties in Vlaanderen. Vlaamse steden worden immers steeds aantrekkelijker als filmlocatie. Ik denk dan vooral aan de steden Antwerpen, Gent, Brugge en Oostende die namelijk zelf een film office hebben opgericht om hun stad als filmlocatie aan te prijzen.

Tot op vandaag bestaat nog geen coördinerend orgaan dat zich bezighoudt met de promotie van Vlaanderen als filmlocatie. Minister Anciaux antwoordde op mijn schriftelijke vraag, in akkoord met de ministers Moerman en Bourgeois, dat hij het idee van een gecoördineerde promotie van Vlaanderen als filmlocatie en de bijbehorende gecoördineerde faciliteiten wel genegen is, maar dat dit vooral een economische finaliteit heeft. Het draaien van een film in Vlaanderen genereert immers vooral bijkomende economische activiteit en tewerkstelling.

Dat u, mevrouw de minister, het economische belang van Vlaanderen als filmlocatie hebt ingezien, blijkt uit inspanningen die u hebt geleverd om Vlaanderen als filmlocatie aan te prijzen tijdens uw handelsmissie naar India, meer specifiek naar Bollywood.

Ondertussen zijn de stedelijke film offices van Gent, Antwerpen, Brugge en Oostende al een tijd actief, met succes trouwens, en zijn ze ook helemaal klaar om buitenlandse producties te ontvangen. In sommige gevallen is dat reeds gebeurd. Nu is het belangrijk om een éénloketfunctie op te richten die binnen- en buitenlandse aanvragen moet sturen en verdelen onder de verschillende steden waardoor het administratief veel gemakkelijker wordt voor buitenlandse filmcrews om hier neer te strijken.

Door de beperkte budgetten van de verschillende stedelijke film offices is het onmogelijk om zelf een professioneel loket op te zetten. De film offices hebben ondertussen zelf een initiatief genomen en hebben onder de

noemer 'Film Cities of Flanders' op de filmbeurs van Cannes gezamenlijk promotie gemaakt voor hun stad als filmlocatie, wat een zeer goed initiatief was. Het coördineren van deze aanwezigheid en de opvolging van de gelegde contacten zou ook een taak kunnen zijn van het gezamenlijke loket.

De filmkantoren van Antwerpen, Gent, Brugge en Oostende zijn van plan om de samenwerking in de toekomst nog uit te breiden. Misschien zijn er nog andere steden geïnteresseerd om toe te treden. Ze hebben in een brief de financiële steun van minister Moerman gevraagd voor de oprichting van een éénloketfunctie. Volgens hen zou de oprichting van een éénloketfunctie voor de verschillende stedelijke film offices jaarlijks ongeveer 300.000 euro kosten. In dit bedrag is één fulltime- en één halftimewerkkracht inbegrepen, en ook de aanwezigheid op de beurzen en de nodige kantoorruimte met uitrusting. Op zich denk ik dat dit een schappelijk budget is.

Ik heb mijn vragen ook gesteld in oktober 2006. De vraag om uitleg is niet tot bij de minister geraakt, maar werd in april 2007 door het commissiesecretariaat ingetrokken. Ik heb een vermoeden waarom. Misschien wist men op ministerieel vlak niet meteen wiens bevoegdheid dit was: toerisme, cultuur, economie?

Ondertussen heeft men in Antwerpen, Brugge, Gent en Oostende niet stilgezeten. Die steden hebben in mei opnieuw hun project in Cannes gepromoot. De steden hopen op politieke ondersteuning voor een echt Vlaams filmloket.

Zijn er ondertussen al gesprekken geweest tussen het kabinet van minister Moerman en de verantwoordelijken van de filmsteden Gent, Antwerpen, Brugge en Oostende? Wat is de stand van zaken? Hebben de gesprekken al iets opgeleverd? Hoe staat de minister tegenover de aanvraag tot steun voor dit initiatief? Heeft het Vlaams Agentschap Internationaal Ondernemen nog acties ondernomen voor de promotie van Vlaanderen als filmlocatie? Zo ja, welke? Zijn er nog acties of evenementen gepland? Zo ja, welke? Ik heb horen fluisteren dat er al overleg is geweest. Wat is daar verteld?

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de minister, geachte collega's, ik heb een kleine bedenking en een kleine vraag.

Ik juich toe dat er interesse is om de internationale filmmarkt te bereiken en ons te profileren als Vlaamse steden. Maar het lijkt me opportuun om ook te beginnen met de Vlaamse filmmarkt, en bijvoorbeeld uw eigen burgemeesters aan de kar te laten trekken voor initiatieven op Vlaamse bodem, zoals Matroesjka's. Dat lijkt mij toch een eerste stap vooraleer men naar de internati-

onale filmmarkt kan gaan. Ik heb het over de burgemeester van Brasschaat die opnames heeft verboden in zijn gemeente. Hij vond dat zijn gemeente geen forum was om films van een dergelijk allooi op te nemen.

Mevrouw de minister, ik heb onlangs gemerkt dat binnen de PMV een subsidiemechanisme bestaat waarvan de naam me ontglipt, waarbij privégeld wordt opgehaald en de overheid faciliteert. Ik stel me de vraag of het ook in dit verband niet wenselijk is dat de overheid faciliteert en deels mee in het project stapt, maar ook de reflex heeft om de privésector erbij te betrekken. Film en cultuur zijn zeer belangrijk en de overheid moet daarin investeren. We moeten ook daar hard op zoek gaan naar economische mechanismen waarbij de privémarkt wordt betrokken en de overheid niet alles op zich neemt.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw De Ridder, ik heb de indruk dat sommige krachten binnen bepaalde partijen CD&V-burgemeesters of -parlementsleden of andere leden, altijd in het ultraconservatieve hoekje willen drukken. U hebt gisteren nog een insinuatie gemaakt in verband met een boek van creationisme, alsof wij behept zijn met middeleeuwse ideeën.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer Van den Heuvel, het ging over een boek van creationisme dat regelrecht zegt dat de evolutietheorie aan de oorsprong ligt van de aanslagen op 11 september en van zaken als de Holocaust.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik ben heel blij dat u zelf zegt dat het helemaal niets heeft te maken met CD&V. Ik wil sommige mensen waarschuwen om de zaken duidelijk gescheiden te houden. Mijn partij is een volkspartij, gedragen door eenderde van de Vlamingen, die een heel open beleid wil voeren en niet in een conservatief hoekje moet worden gedrukt. Ik geef in mijn gemeente bijna maandelijks toelating voor filmopnames allerhande.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Het uitgangspunt is dat een uniek filmloket om Vlaanderen in het algemeen en de steden Gent, Antwerpen, Brugge en Oostende als filmlocaties te promoten, wenselijk en noodzakelijk is. De vier steden hebben een elk eigen dienst, maar één loket zal ongetwijfeld de slagkracht en efficiëntie versterken en kostenbesparend werken. Wij gaan ervan uit dat een dergelijke actie een economische, toeristische en culturele dimensie heeft.

Op de vraag nummer 83 van 13 juli 2005 van de heer Verstreken, antwoordde minister Anciaux, mede namens

mijzelf en minister Bourgeois: “Een enig loket is geen zaak van cultuurbeleid en dus ook niet van het Vlaams Audiovisueel Fonds.” Ik heb gepoogd om alsnog met minister Bourgeois en minister Anciaux een overeenkomst te bereiken, en pas vorige week werd definitief duidelijk dat dit haalbaar is.

In november 2006 is op onze uitnodiging een vergadering gehouden waarbij de vier genoemde steden, de drie kabinetten van de genoemde ministers, de administraties van FIT en van Buitenlands Beleid en het Vlaams Audiovisueel Fonds, afgekort VAF, aanwezig waren. Op die vergadering bleek uit de concrete voorstellen die de steden hebben geformuleerd en de praktische suggesties die ze hebben gedaan, dat de eenloketfunctie best in of naast het VAF zou functioneren. De budgettering 2008-2009 bedroeg respectievelijk 270.000 en 280.000 euro.

De steden hebben ondertussen ook met Leuven en Mechelen gepraat, alsook met Horeca Vlaanderen en Toerisme Vlaanderen die allebei grote interesse betuigen. Niets staat de oprichting van het unieke filmloket nog in de weg. FIT, Toerisme Vlaanderen en het VAF, die de drie componenten economie, toerisme en cultuur vertegenwoordigen, worden gevraagd samen het project te realiseren.

FIT heeft volgens mij een rol te spelen. Dat is in het verleden ook al gebeurd. Sinds mijn bezoek aan Bollywood in Mumbai, waar ik een seminarie heb geleid met een twintigtal bekende regisseurs om Vlaanderen voor te stellen, is de promotie van Vlaanderen als filmlocatie op de agenda gebleven van onze handelssecretaris in Mumbai. De heer Raj Khalid had reeds een belangrijk netwerk in deze sector, en hij heeft daarna een aantal acties ondernomen om Vlaanderen op de kaart te krijgen, zoals het verstrekken van informatie aan Indische productiehuisen die van plan waren om te komen scouten in Vlaanderen. In Vlaanderen leek op dat moment de consolidatie te ontbreken om gezamenlijke acties op te zetten. Het VAF heeft niet gereageerd op vragen.

Ondertussen heeft de heer Khalid, die een lokale vertegenwoordiger was, onze diensten verlaten. Zopas heeft de raad van bestuur van FIT beslist om een aantal posten te sluiten of te upgraden. De post Mumbai wordt geüpgraded en zal een belangrijkere functie krijgen binnen het FIT-netwerk. Dat moet in de toekomst de mogelijkheid bieden om, althans in dat land, beter in te spelen op initiatieven terzake.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw heldere uiteenzetting. Daardoor krijgen we een duidelijke kijk op de zaken.

De mensen die al een aantal jaren bezig zijn met dit filmloket, stellen de vraag of de mogelijkheid bestaat voor een financiële tussenkomst, waaronder bijvoorbeeld 300.000 euro om de eenloketfunctie op professioneel niveau vanuit Vlaanderen te kunnen coördineren, met een fulltime en een halftime werkkraft. Ze vragen ook de nodige beurzen en de nodige kantoorruimte. Bestaat daar een mogelijkheid voor? Is dat bespreekbaar?

Minister Fientje Moerman: Natuurlijk is dat bespreekbaar. Ik heb het initiatief genomen om alle actoren rond de tafel te brengen. De steden hebben een duidelijk idee, er is een meerwaarde van een Vlaams niveau en er zijn gedetailleerde berekeningen gemaakt. Maar er zijn inderdaad drie dimensies aan het initiatief: een economisch, maar ook een toeristisch en een cultureel. Dat betekent dat we de budgetten met elkaar moeten bespreken en dat elk zijn duit in het zakje zal moeten doen. Gedurende de zomer zullen die besprekingen worden voortgezet.

De heer Johan Verstreken: We hopen dat er snel een oplossing wordt gecreëerd, zodat men dit degelijk kan afwerken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de gebrekkige oplevering van de informaticoepassing voor het Budget Economisch Advies (de zogenaamde ondernemersportefeuille)

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb deze vraag om uitleg enkele weken geleden ingediend, nadat we het antwoord mochten beluisteren van minister Bourgeois. Het is de laatste fase van een reeks vragen over de internetapplicatie van de ondernemersportefeuille.

We hebben, naar aanleiding van de begrotingscontrole enkele weken geleden, nog een discussie gevoerd over de kracht en sterkte van de ondernemersportefeuille.

Mevrouw de minister, we waren allemaal heel blij dat de Vlaamse Regering, en uzelf in eerste instantie, het initiatief heeft genomen en dat u een aantal cheques – de adviescheque, de durf-na-adviescheque, de opleidings-

cheque voor starters, dus een karrenvracht cheques – heeft gesaneerd en alles heeft samengebundeld in de ondernemersportefeuille. U hebt er ook over gewaakt dat de budgettaire enveloppe behouden bleef.

Jammer genoeg is bij de opstart van BEA de zaak minder positief verlopen. Er was toch een verwachtingspatroon gecreëerd bij de ondernemers, en een eerste indruk is natuurlijk bepalend voor de geloofwaardigheid van het geheel. Dat is geen kritiek om kritiek te leveren, maar ik denk dat we moeten onderkennen dat de ondernemersportefeuille geen te beste score haalt.

Mevrouw de minister, u hebt dat ook al onderkend, dus daar bent u heel eerlijk en open over geweest. Er is een bijsturing gebeurd, zoals u bij de discussie over de begrotingscontrole nog hebt gezegd.

Ook de Inspectie van Financiën heeft een rapport gemaakt. Daarin staat dat de applicatiestart niet zo rooskleurig was, omdat ook de leverancier, EDS, in gebreke is gebleven. Er zou strategisch personeel met vakantie zijn geweest, er zouden mensen zijn ingezet voor andere projecten en de communicatie tussen aannemer, administratie en onderaannemer zou niet optimaal geweest zijn. De Inspectie van Financiën heeft gezegd dat het mogelijk is om in dit kader een schadevergoeding te vragen, omdat een imagoschade is aangericht ten opzichte van de ondernemersportefeuille en de Vlaamse overheid.

Ook in het verslag van de Vlaamse Ombudsman komen deze problemen bij de opstart van de ondernemersportefeuille aan bod.

Ook bij de adviescheques kwamen heel wat vragen vanuit de ondernemingswereld over de performantie van het systeem en de daadkracht van de overheid. Mevrouw de minister, u weet beter dan wij dat dat een gevoelig punt is en dat we elke dag moeten vechten om de geloofwaardigheid van overheidsinstanties bij de bevolking en de ondernemers op te krikken.

Tijdens de discussie over de begrotingscontrole hebt u gezegd dat ik die vraag moet stellen aan minister Bourgeois, want hij is bevoegd voor de raamcontracten. Als er, al dan niet, een schadevergoeding moet komen, moest ik bij hem aankloppen. Ik heb onmiddellijk een vraag om uitleg ingediend, maar minister Bourgeois heeft op 19 juni de bal opnieuw in uw kamp gelegd. Na dat antwoord van minister Bourgeois heb ik onmiddellijk een vraag om uitleg ingediend, om ook u te ondervragen over hoe de vork nu juist in de steel zit.

Minister Bourgeois heeft geantwoord dat hij als minister van Ambtenarenzaken wel de behoeder van het geheel is, maar dat voor de concrete informaticoepassingen de betrokken dienst verantwoordelijk is en niet

de centrale ICT-dienst. Bij problemen moet die optreden en eventueel een schadevergoeding eisen. In dit geval is dit de dienst voor Economisch Ondersteuningsbeleid. Ik heb ondertussen een aantal mensen gezien van EWI en Economisch Ondersteuningsbeleid. Die zeggen me dat een schadevergoeding moeilijk ligt omdat EDS onmiddellijk is opgetreden nadat de problemen waren gemeld. Bovendien zijn bepaalde afspraken met betrekking tot de testperiode niet helemaal duidelijk. EDS stelt dat ze onder druk hebben moeten werken en dat de testperiode niet voldoende lang was. Daardoor hebben ze de zaak niet optimaal kunnen voorbereiden.

Mevrouw de minister, hoe bekijkt u deze situatie? Op 31 mei hebt u de bal in het kamp van minister Bourgeois gelegd. Is er ondertussen overleg geweest tussen u beiden of tussen uw medewerkers om in de toekomst dergelijke problemen met ICT-dienstverlening te vermijden?

De voorzitter: De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mevrouw de voorzitter, het budget Economisch Advies groepeerde de oude advies-, durf-na-advies-, starters- en opleidingscheques. Is er als gevolg van de problemen die de heer Van den Heuvel heeft geschetst, een achterstand opgetreden binnen de administratie? Hebt u minder aanvragen kunnen behandelen? Heeft dit een negatief effect gehad op de werking van de administratie naar de ondernemers?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de minister, ik denk dat iedereen het erover eens is dat de ondernemerschapspportefeuille een stap vooruit is. Het is eenduidiger, transparanter en slagkrachtiger.

Het is dan ook jammer dat de zaak niet van de grond geraakt. Overweegt u om alsnog een schadevergoeding in te dienen? In hoeverre is het over en weer schuiven van verantwoordelijkheden tussen minister Bourgeois en uzelf emblematisch voor de slechte communicatie of onduidelijke afspraken tussen politieke opdrachtgevers, operationele opdrachtgevers en de aannemer die het moet uitvoeren? Ik maak me daar zorgen over, aangezien we voor toepassingen, advies en dergelijke steeds meer een beroep doen op internettoepassingen. Er zit duidelijk ruis op de communicatie. Zijn er nog andere voorbeelden waar de verhouding niet loopt zoals we zouden kunnen verwachten?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, het advies van de Inspectie van Financiën werd uitgebracht in de context van de aanpassing van het BEA-besluit, waarmee de oorspronkelijke driejarige looptijd werd ingekort tot 2 jaar. Toen de

inspectie dit advies op 27 november 2006 formuleerde, waren haar opmerkingen met betrekking tot de werking van het instrument al grotendeels achterhaald. Immers, meer dan een maand voordien waren al remediërende acties ondernomen die overigens volledig in de lijn lagen met wat de Inspectie van Financiën daarna zou adviseren.

De aanzet tot het nemen van de maatregelen was een rapport over de problemen met de BEA-applicatie dat de afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid van het Agentschap Economie mij op 11 oktober 2006 overmaakte. Op 16 oktober 2006 kreeg het agentschap de opdracht om een stappenplan op te maken dat een einde zou stellen aan de gesignaleerde tekortkomingen van de applicatie.

EDS-Telindus werkte hiervoor een plan van aanpak uit dat op 20 oktober 2006 op mijn kabinet werd toegelicht. In dat plan van aanpak engageerde EDS-Telindus zich, samen met de onderaannemer eXpanded Media, om tegen het begin van 2007 een degelijk functionerende applicatie in een stabiele omgeving te creëren. Uit het plan van aanpak kon worden opgemaakt dat de installatie van een nieuwe release van de beheerssoftware van de applicatie, halfweg oktober 2006, al een eerste aanzienlijke verbetering had meegebracht.

Het team dat de ICT-dienstverlener voor de BEA-applicatie ter beschikking stelt van het Agentschap Economie werd versterkt, zowel wat het totale effectief als de individuele competenties betreft. De eerste maatregelen van het plan bestonden in de onmiddellijke uitvoering van de meest dringende correcties in de productieve omgeving, zodat men op zeer korte termijn, op dossierniveau, de concrete problemen van een aantal BEA-gebruikers kon verhelpen. Uit een voortgangsverslag van 22 november 2006 bleek dat deze aanpak zijn vruchten afwierp: zowel in aantal als in graad van ernst liep het aantal problemen drastisch terug. Intussen werkte men ook aan de structurele component van het plan van aanpak: de ontwikkeling, de bouw en het doorgedreven testen van nog een nieuwe release van de applicatiesoftware. Die werd op 17 januari 2007 online geplaatst en heeft inderdaad de degelijk functionerende applicatie in een stabiele omgeving opgeleverd waartoe EDS-Telindus zich had geëngageerd.

We mogen die conclusie trekken op basis van twee elementen. Eén: de bevredigende controleresultaten van de toepassingsmonitors waarmee de afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid permanent de beschikbaarheid van de BEA-applicatie voor de gebruikers opvolgt. Twee: de tevredenheidsgraad van de gebruikers, gepeild tijdens een ronde van Vlaanderen die het Agentschap Economie samen met VLAO in mei en juni 2007 organiseerde om BEA opnieuw te promoten.

Dat is meteen ook een antwoord op de opmerkingen dat de mensen afgeschrikt zouden zijn door de slechte werking in het begin.

Zoals de Inspectie van Financiën adviseerde, werden alle correctieve maatregelen aan de BEA-applicatie door de ICT-dienstverlener ten laste genomen. Dit is overigens geheel in overeenstemming met de ICT-dienstverleningsovereenkomst die door de Vlaamse overheid met EDS-Telindus afgesloten is. In die overeenkomst is vastgelegd dat, voor projecten die als een resultaatsverbintenis uitgevoerd worden – zoals de BEA-applicatie er een is – alle correctieve maatregelen ten laste zijn van EDS-Telindus gedurende een waarborgperiode van één jaar na de voorlopige oplevering.

De afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid is niet ingegaan op de suggestie van de Inspectie Financiën om een schadevergoeding van de ICT-dienstverlener te eisen, omdat zij de BEA-applicatie, toen die door EDS-Telindus voorlopig opgeleverd werd, aanvaard heeft, zodat die op 22 mei 2006 opengesteld kon worden voor de gebruikers. Daar zat immers ook tijdsdruk achter. Die beslissing impliceert een gedeelde verantwoordelijkheid, maar werd ingegeven door de wetenschap dat tijdens de eenjarige waarborgperiode, die inging op de datum van de voorlopige oplevering, de ICT-dienstverlener te zinnen laste een oplossing moest bieden aan alle gesignaleerde problemen, evenals aan alle fouten en tekortkomingen die nog gedetecteerd zouden worden in de applicatie. Zoals gezegd heeft EDS-Telindus effectief de financiële verantwoordelijkheid opgenomen voor de tekortkomingen en mankementen in de applicatie en ze allemaal gecorrigeerd zonder bijkomende kosten voor de Vlaamse overheid.

Het Agentschap Economie en de afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid ervan ressorteren onder mijn bevoegdheidsdomein Economie. Maar dat is u voldoende bekend.

In een vroegere fase van de ontwikkeling van de BEA-applicatie is er over de timing van de werkzaamheden overleg geweest met de Vlaamse minister van Bestuurszaken, minister Bourgeois. In een brief van 10 maart 2006 heb ik hem geïnformeerd dat EDS-Telindus tijdens een overlegvergadering van 6 maart 2006 werd verzocht om, zonder enige concessie op de performantie van de applicatie, de geplande testprocedures te versnellen en de aangekondigde vertraging bij de levering van de benodigde hardware maximaal te beperken. In dezelfde brief heb ik ook gevraagd om bij het management van EDS-Telindus aan te dringen op een constructieve medewerking, zodat samen met mijn administratie het vooropgestelde objectief alsnog gehaald werd.

Om problemen met ICT-dienstverleners te vermijden of om ze doelmatig te kunnen aanpakken als ze zich toch

voordoen, opteert men er verder voor om een beroep te doen op de dienstverlener waarmee de Vlaamse administratie een kaderovereenkomst afgesloten heeft. Dat heeft als voordeel dat de wijze waarop de kaderovereenkomst uitgevoerd wordt, op procesniveau permanent geëvalueerd wordt door de administratie van de minister van Bestuurszaken, met name door de entiteit ICT-Beleid. Die entiteit hanteert daarvoor indicatoren als de interne klantentevredenheid en de realisatiegraad van de afgesproken dienstverleningsniveaus – in het Engels heet dat ‘service level agreement’. De entiteit ICT-beleid evalueert ook maandelijks de status van alle in uitvoering zijnde projecten. Meer dan andere administraties beschikt de entiteit enerzijds over de nodige expertise om problemen op procesniveau op te sporen, en anderzijds over de nodige zeggingskracht om de dienstverlener ertoe aan te zetten om de problemen te verhelpen.

Op het niveau van de applicatie maakt de entiteit Economisch Ondersteuningsbeleid gebruik van toepassingsmonitors, waarmee de beschikbaarheid van de BEA-applicatie voor de gebruikers permanent opgevolgd wordt. De samenwerking met het gespecialiseerde team dat EDS-Telindus aan de BEA-applicatie toegewezen heeft en met de medewerkers van onderaannemer eXpanded Media is geïntensifieerd. Er zijn periodieke overlegvergaderingen om de werking te evalueren. De toekomstige verbeteringen en aanpassingen worden daar voorbereid.

Het verleden is het verleden. In werkelijkheid is het volgende gebeurd: er werd gewerkt met één raamcontract en één dienstverlener, terwijl de overheid tegelijk een beroep heeft gedaan op diezelfde dienstverlener voor de BEA-applicatie en voor de gemeente- en provincieraadsverkiezingen. EDS heeft mensen van het ene weggehaald om ze in te zetten bij het andere, zodat de zaken in de soep zijn gelopen. Natuurlijk kan altijd de vraag worden gesteld welk niveau van in-housekennis de overheid zelf moet overhouden en wat kan worden uitbesteed. Dat is een oude discussie, waarbij er soms sprake is van een slingerbeweging. Als de overheid echter aanklopt bij één externe provider, en die krijgt verscheidene taken, dan krijgt die natuurlijk problemen om hetzelfde aantal personeelsleden op hetzelfde niveau tegelijk in te zetten. Dat zou ook zo zijn bij de overheid. Ik denk dat dit hier uiteindelijk een rol heeft gespeeld. Nu zijn de problemen echter verholpen.

Er is geen achterstand. Dat kan ook niet, omdat het gaat over een applicatie die volautomatisch en in real time werkt. De ondernemer vult zijn gegevens in de applicatie in en doet zijn aanvraag. Er kan dus geen achterstand zijn, tenzij de applicatie gewoon niet actief is.

Om te verhinderen dat diegenen die werden afgeschrikt, niet meer zouden terugkomen, is er bij die Ronde van Vlaanderen een nieuwe promotieronde geweest.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw heldere antwoord. We hebben een goed overzicht gekregen van wat er zich heeft afgespeeld. De voorbije weken werd daar onbewust wat vaag over gedaan. Het lijkt me ook belangrijk dat dergelijke zaken in de toekomst zouden worden vermeden. De heer Van Goethem vroeg wat de achterstand was. Die is er inderdaad niet, maar hebt u ondertussen een idee wat het succes van de ondernemersportefeuille is? Die heeft een aarzelende start gekend. Zit die ondertussen op het goede spoor?

Minister Fientje Moerman: Ik heb hier alleen maar gegevens van 28 mei 2007. Ondertussen zijn die ook alweer anderhalve maand oud. Op 28 mei 2007 liepen er 5129 rekeningen. Sinds het begin van BEA, op de week van 22 mei 2006, dus een jaar later, zijn er in totaal 20.568 rekeningen geopend, voor een gemiddeld projectbedrag van 1948,56 euro in 2006 en 1486,23 euro in 2007. Over die hele periode van een jaar hebben de ondernemingen 23.427.171,25 euro geïnvesteerd in opleiding en advies, en in mindere mate – wat eigenlijk jammer is – in die twee nieuwe sokkels van kennisoverdracht en mentorschap. De Vlaamse overheid heeft 12.614.632,23 euro bijgepast, in de vorm van subsidies.

Wat 2007 betreft, is er tot en met 27 mei 4.541.166, 97 euro aan subsidies uitgedeeld. Een extrapolatie bij een ongewijzigde toestand leert ons dat er 11 miljoen euro zal worden uitbetaald, wat aanzienlijk lager is dan het voorziene jaarbudget van een kleine 46 miljoen euro. Vandaar het nut van die Ronde van Vlaanderen en die hernieuwde promotie.

De heer Koen Van den Heuvel: Dit is misschien een vraagje voor het volgende parlementaire jaar, maar een rekensom leert me dat er sprake is van een verschil van ongeveer 35 miljoen euro. Zal dat bedrag door middel van een ruiter worden overgedragen, of gaat dit worden herbested?

Minister Fientje Moerman: We moeten nog beginnen met het bespreken van de begroting. Dat zal begin september gebeuren. Daar zou ik liever geen voorafname op doen. U gaat er nu vanuit dat het bij 11 miljoen euro zal blijven. Ik hoop echter dat die actie haar vruchten gaat afwerpen. Nogmaals, onze organisaties in het middenveld, die we nu ook aanwijzen om te fungeren als subloket, moeten die dingen ook bekend maken bij hun leden. Dat is onze taak niet. Er is VLAO. Dat agentschap heeft zijn basistaak. Die mensen hebben een gigantisch ledenbestand. Als ik ondernemers bezoek, vooral dan de kleinere, want de grotere kmo's weten dit wel, dan vragen ze me waarom ik dat en dat en dat niet doe, waarop ik moet antwoorden dat dit alles wel bestaat. Dan vragen

ze zich af waarom ze dat niet weten. Dan vraag ik hun of ze geen lid zijn van UNIZO of de Boerenbond, of van Voka, en of die organisaties hun dat niet zeggen.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik heb echter de indruk dat het middenveld nooit een groot liefhebber is geweest van de ondernemersportefeuille. Dat is misschien een verklaring voor het feit dat ze dit niet belichten.

Minister Fientje Moerman: Dat bewijst dat de doorlichting van de advies- en opleidingscheques correct was. Een groot deel daarvan was aanbodgedreven. Ze kunnen nog altijd net zo goed worden gebruikt voor opleiding en advies. Dat bevindt zich nu in eenzelfde portefeuille. Stel nu dat iemand zegt: ik wil geen mentorschap, ik wil geen kennisoverdracht, ik wil mij alleen concentreren op die twee dingen. Er is één regel: je mag niet meer dan 2.500 op één pijler doen. Maar je kunt dat netjes opsplitsen op het ene en op het andere. Vroeger deden wij daar heel veel, echt waar. Als er één instrument is dat mij telkens opnieuw sterkt in mijn overtuiging dat je beter met fiscale incentives werkt, dan is het dat. Je zou het eens moeten nagaan wat ons dat al heeft gekost om die paar tientallen miljoenen te verdelen. Dat is ongelooflijk.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik ben het daar volledig mee eens. Ik heb dat hier ook al gezegd in verschillende tussenkomsten: het fiscale instrument is de beste oplossing. Ik ben er van overtuigd dat u uw best zult doen, maar toch wil ik nog even zeggen dat deze commissie u daar volop in kan steunen.

De voorzitter: Mijnheer Van den Heuvel, dit is waarschijnlijk de laatste commissievergadering voor het reces. Tijdens het reces hebben we allemaal heel veel kans om te velde te zijn en de mensen van het middenveld en de intermediären te ontmoeten. U hebt zelf al aan de minister gezegd dat het ook onze job is om er zorg voor te dragen dat we de totaliteit van de middelen die we daarvoor over hebben, daaraan blijven besteden. Het moet natuurlijk ook efficiënt gebeuren. We moeten daarin gezamenlijk onze taak opnemen, en nu hebben we daar veel tijd voor tijdens de vakantie. U stelt uw vraag dan maar eind september, begin oktober.

Het signaal met betrekking tot de begroting hebben we dan toch ook al meegegeven, mevrouw de minister.

Het incident is gesloten.

